BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. rugsėjo 23 d.*

„Galimybė susipažinti su dokumentais — Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 — ECHA turimi dokumentai — Trečiosios šalies parengti dokumentai — Terminas atsakyti į prašymą leisti susipažinti — Atsisakymas leisti susipažinti — Išimtis, susijusi su trečiosios šalies komercinių interesų apsauga — Išimtis, susijusi su sprendimo rengimo proceso apsauga — Viršesnis viešasis interesas — Informacija apie aplinką — Teršalų išmetimas į aplinką“

Byloje T-245/11

ClientEarth, įsteigta Londone (Jungtinė Karalystė),

The International Chemical Secretariat, įsteigta Geteborge (Švedija),

atstovaujamos advokato P. Kirch,

ieškovės,

prieš

Europos cheminių medžiagų agentūrą (ECHA), atstovaujamą M. Heikkilä, A. Iber ir T. Zbihlej, padedamų baristerio D. Abrahams,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, iš pradžių atstovaujamos E. Manhaeve, P. Oliver ir C. ten Dam, vėliau – E. Manhaeve, P. Oliver ir F. Clotuche-Duvieusart ir galiausiai – E. Manhaeve, F. Clotuche-Duvieusart ir J. Tomkim,

ir

European Chemical Industry Council (Cefic), įsteigtos Briuselyje (Belgija), atstovaujamos advokatų Y. van Gerven ir M. Bronckers,

įstojusių į bylą šalių,

dėl prašymo panaikinti 2011 m. kovo 4 d. ECHA sprendimą, kuriuo atsisakoma leisti susipažinti su informacija, pateikta per tam tikrų cheminių medžiagų registravimo procedūrą,

* Proceso kalba: anglų.

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė M. E. Martins Ribeiro (pranešėja), teisėjai S. Gervasoni ir L. Madise,

posėdžio sekretorius L. Grzegorczyk, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. sausio 30 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

A – *Tarptautinė teisė*

1. *ADPIC sutartis*

1 1994 m. balandžio 15 d. Sutarties dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (ADPIC) (OL L 336, p. 214, toliau – ADPIC sutartis), kuri sudaro Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo sutarties (OL, L 336, 1994, p. 3) 1C priedą, II dalies pavadinimas „Intelektinės nuosavybės teisių, jų apimties ir naudojimo standartai“. Šios dalies 7 skyriaus „Komercinių paslapčių apsauga“ 39 straipsnyje numatyta:

„1. Užtikrinant efektyvią apsaugą nuo nesąžiningos konkurencijos, kaip numatyta Paryžiaus konvencijos (1967) 10bis straipsnyje, valstybės narės saugo komercines paslaptis sutinkamai su šio straipsnio 2 dalimi, o Vyriausybei ar Vyriausybinėms agentūroms teikiamus duomenis – sutinkamai su šio straipsnio 3 dalimi.

2. Fiziniai bei juridiniai asmenys turi turėti galimybę pagal įstatymą neleisti jų kontroliuojamos informacijos atskleisti kitiems ar kitiems ją įsigyti arba naudoti be jų sutikimo būdu, kuris prieštarautų sąžiningai komercijos praktikai, jeigu tokia komercinė paslaptis:

a) yra slapta ta prasme, kad kaip visumos ar kaip tikslaus jos komponentų konfigūracijos ir jos surinkimo atkartojimo apskritai nežino arba lengvai jos negauna tos aplinkos asmenys, kurie paprastai dirba su aptariamąja informacija;

b) turi komercinę vertę, nes yra slapta, ir

c) yra objektas pagrįstų veiksmų, kurių imasi teisėtai kontroliuojantis tokią informaciją asmuo, stengiantis tam tikrom aplinkybėm ją išlaikyti slapta.

3. Valstybės narės, reikalaudamos, kad farmacijos ar žemės ūkio chemijos produktų, turinčių naujų cheminių junginių, sankcionavimui būtų pateikiama komercinė paslaptis apie bandymą ar būtų teikiami kitokie duomenys, kuriems sudaryti reikia daug pastangų, gina tokius duomenis nuo nesąžiningo tų duomenų komercinio naudojimo. Be to, valstybės narės gina tokius duomenis, neleisdamos jų atskleisti, išskyrus tuos atvejus, kai būtina juos atskleisti siekiant apsaugoti visuomenę, arba nebent imamasi tokių priemonių siekiant užtikrinti, kad duomenys būtų saugomi nuo nesąžiningo komercinio naudojimo.“

2. *Orhuso konvencija*

2 1998 m. birželio 25 d. Orhuse buvo pasirašyta Konvencija dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (toliau – Orhuso konvencija).

3 Orhuso konvencijos 2 straipsnio 3 dalyje numatyta:

„Informacija apie aplinką – bet kokia rašytinė, vaizdo, garso, elektroninė ar kitokia materialia forma saugoma informacija apie:

a) aplinkos elementų, tokių kaip: oras, atmosfera, vanduo, dirvožemis, žemė, kraštovaizdis, ir gamtos objektų būklę, biologinę įvairovę ir jos komponentus, įskaitant genetiškai modifikuotus organizmus, bei šių elementų sąveiką;

b) veiksnius, tokius kaip: medžiagos, energija, triukšmas ir radiacija, bei veiklą arba priemones, įskaitant administracines priemones, susitarimus aplinkosaugos srityje, politiką, įstatymų leidybą, planus ir programas, turinčius arba galinčius turėti poveikį išvardytiems a punkte aplinkos elementams <...>;

c) žmonių sveikatos ir saugos būklę, gyvenimo sąlygas, kultūros objektų ir statinių būklę tais atvejais, kai jai daro įtaką arba gali daryti įtaką aplinkos elementų būklė arba per šiuos elementus b punkte išvardyti veiksniai, veikla arba priemonės.“

4 Orhuso konvencijos 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Kiekviena Šalis priima būtinas teisines, reglamentuojančias ir kitas priemones, įskaitant priemones, užtikrinančias šios Konvencijos nuostatų, susijusių su informacija, visuomenės dalyvavimu ir teise kreiptis į teismus, suderinamumą, taip pat reikiamas priemones šioms nuostatoms taikyti, kad būtų sukurta ir išlaikyta tiksli, aiški ir suderinta struktūra, užtikrinanti šios Konvencijos nuostatų įgyvendinimą.“

5 Orhuso konvencijos 4 straipsnio 1–4 dalys suformuluotos taip:

„1. Kiekviena Šalis užtikrina, kad, laikantis šio straipsnio nuostatų, valstybės institucijos, atsakydamos į prašymą suteikti informaciją apie aplinką ir vadovaudamosi nacionaliniais įstatymais, suteiktų tokią informaciją, įskaitant, esant paklausimui bei atsižvelgus į b punktą, ir dokumentų kopijas, kuriuose yra arba kurie apima tokią informaciją:

a) neprašydamos paaiškinti, kam tokia informacija reikalinga;

b) pateikdamos informaciją pageidaujama forma, jei tik:

i) valstybės institucija neturi priežasčių pateikti informacijos kita forma, tuomet nurodant priežastis, kodėl informacija pateikiama būtent šia forma, arba

ii) informacija visuomenei jau buvo pateikta kita forma.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija apie aplinką teikiama kaip galima greičiau, bet ne vėliau kaip per 1 mėnesį nuo prašymo pateikimo, išskyrus atvejus, kai dėl informacijos masto ir sudėtingumo būtina pratęsti šį laikotarpį iki 2 mėnesių nuo prašymo pateikimo. Klausėjui pranešama apie bet kokį šio laikotarpio pratęsimą ir šį pratęsimą pateisinančias priežastis.

3. Prašymas suteikti informaciją apie aplinką gali būti atmestas, jei:

a) valstybės institucija, kuriai pateiktas prašymas, neturi prašomos informacijos apie aplinką;

b) prašymas yra akivaizdžiai nepagrįstas arba labai nekonkrečiai suformuluotas, arba

c) tai yra prašymas apie baigiamą rengti medžiagą arba valstybės institucijų vidaus korespondenciją, kai tokia išimtis numatyta nacionaliniuose įstatymuose arba yra susiklosčiusi tokia praktika, be to, atsižvelgiant į visuomenės pageidavimą gauti tokios informacijos.

4. Prašymas suteikti informacijos apie aplinką gali būti atmestas, jeigu tokios informacijos paskelbimas darytų neigiamą įtaką:

a) valstybės institucijų darbo konfidencialumui, kai tokį konfidencialumą reglamentuoja nacionaliniai įstatymai;

b) tarptautiniams santykiams, krašto apsaugai arba valstybės saugumui;

c) teisingumo vykdymui, asmens teisei į teisingą bylos nagrinėjimą arba valstybės institucijų sugebėjimui vykdyti drausminį arba baudžiamąjį tyrimą;

d) komercinės ir pramoninės informacijos konfidencialumui teisėtų ekonominių interesų apsaugai, kai tokią apsaugą reglamentuoja įstatymai. Pagal šią sistemą su teršalų išmetimais į aplinką susijusi informacija yra teikiama visuomenei;

e) intelektinės nuosavybės teisėms;

f) asmens duomenų ir (arba) archyvinių bylų, susijusių su fiziniu asmeniu, konfidencialumui, kai atitinkamas asmuo, remdamasis tokią paslaptį reglamentuojančiais nacionaliniais įstatymais, nėra davęs sutikimo skelbti tokią informaciją visuomenei;

g) trečiosios šalies interesams, kai šalis suteikė prašomą informaciją, nebūdama teisiškai įpareigota tai daryti arba šios šalies to daryti negalima įpareigoti ir tais atvejais, kai ši šalis neduoda sutikimo skelbti medžiagą; arba

h) aplinkai, apie kurią būtų atskleista informacija, pvz.: apie retųjų rūšių dauginimosi vietas.

Nurodytos atsisakymo teikti informaciją priežastys aiškinamos siaurai, atsižvelgiant į visuomenės pageidavimą gauti tokios informacijos ir ar prašoma informacija yra susijusi su teršalų išmetimais į aplinką.“

B – *Sąjungos teisė*

1. *Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001*

6 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p 331) 2 straipsnyje numatyta, kad bet kuris Sąjungos pilietis ir bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, gyvenantis ar turintis registruotą buveinę valstybėje narėje, turi teisę, laikydamasis šiame reglamente nustatytų principų, sąlygų ir apribojimų, susipažinti su institucijų dokumentais.

7 Pagal šio reglamento 2 straipsnio 3 dalį jis „taikomas visiems institucijos turimiems dokumentams, tai yra jos parengtiems arba gautiems ir esantiems jos žinioje, susijusiems su visomis Europos Sąjungos veiklos sritimis.“

8 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje „Išimtys“ numatyta:

„<...>

2. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

— komercinių fizinių arba juridinių asmenų interesų, įskaitant intelektinės nuosavybės,

<...>

nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

3. Galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais vidaus naudojimui, arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu, dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

4. Kalbant apie trečiųjų šalių dokumentus, institucija konsultuojasi su trečiąja šalimi, siekdama nustatyti, ar taikytina išimtis, numatyta šio straipsnio 1 arba 2 dalyje, nebent būtų akivaizdu, kad dokumentas gali arba negali būti atskleistas.

<...>

6. Jei kuri nors iš išimčių yra taikoma tiktai kai kurioms dokumento dalims, likusios dokumento dalys yra išduodamos.

<...>“

9 Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio 2 ir 3 dalys suformuluotos taip:

„2. Jei paraiška nėra pakankamai konkreti, institucija kreipiasi į pareiškėją, kad patikslintų paraišką, bei padeda jam tai padaryti, pavyzdžiui, suteikdama informaciją, kaip naudotis viešuoju dokumentų registru.

3. Tuo atveju, kai paraiškoje prašoma labai ilgo dokumento arba ji susijusi su labai dideliu skaičiumi dokumentų, atitinkama institucija gali neformaliai pasitarti su pareiškėju, kad būtų surastas teisingas sprendimas.“

10 Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnyje „Pirminės paraiškos tvarkymas“ numatyta:

„1. Paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais yra vykdoma nedelsiant. Prašytojui išsiunčiamas patvirtinimas apie paraiškos gavimą. Per 15 darbo dienų nuo paraiškos užregistravimo institucija arba duoda leidimą susipažinti su dokumentu ir per tą laikotarpį suteikia tokią galimybę pagal 10 straipsnį, arba pareiškėjui raštu nurodo visiško arba dalinio atsisakymo priežastį bei informuoja jį apie jo teisę pateikti kartotinę paraišką pagal šio straipsnio 2 dalį.

2. Visiško arba dalinio atsisakymo atveju pareiškėjas gali per 15 darbo dienų nuo institucijos atsakymo gavimo pateikti kartotinę paraišką, prašydamas, kad institucija dar kartą peržiūrėtų savo poziciją.

3. <...>

4. Institucijai neatsiuntus atsakymo per nurodytą laikotarpį, prašytojas turi teisę pateikti kartotinę paraišką.“

11 Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnyje „Kartotinės paraiškos tvarkymas“ nustatyta:

„1. Kartotinė paraiška yra vykdoma nedelsiant. Per 15 darbo dienų nuo tokios paraiškos užregistravimo institucija arba duoda leidimą susipažinti su dokumentu ir per tą laikotarpį suteikia tokią galimybę pagal 10 straipsnį, arba prašytojui raštu nurodo visiško arba dalinio atsisakymo priežastį. Visiško arba dalinio atsisakymo atveju institucija informuoja prašytoją apie tai, kokiomis priemonėmis jis gali ginti savo teises, tai yra: jis gali pradėti teisminį procesą prieš instituciją ir (arba) paduoti skundą ombudsmenui atitinkamai EB sutarties 230 ir 195 straipsniuose numatytomis sąlygomis.

2. Ypatingais atvejais, pavyzdžiui, jei prašoma labai ilgo dokumento arba paraiška susijusi su labai dideliu dokumentų skaičiumi, straipsnio 1 dalyje numatytas terminas gali būti 15 darbo dienų pratęstas su sąlyga, kad pareiškėjui pranešama iš anksto ir nurodomos konkrečios priežastys.

3. Jei institucija per nurodytą laikotarpį neatsiunčia atsakymo, tai laikoma neigiamu atsakymu, ir prašytojas turi teisę pradėti teisminį procesą prieš instituciją ir (arba) paduoti skundą ombudsmenui pagal atitinkamas EB sutarties nuostatas.“

12 Reglamento Nr. 1049/2001 10 straipsnyje „Galimybės susipažinti su dokumentais realizavimas pateikus paraišką“ numatyta:

„1. Prašytojui suteikiama galimybė susipažinti su dokumentais, leidžiant juos peržiūrėti vietoje arba atsiunčiant kopiją, įskaitant ir, jei įmanoma, elektroninę kopiją, pagal prašytojo pasirinkimą. Kopijų gamybos ir siuntimo išlaidos gali būti pateikiamos apmokėti prašytojui. Šis mokestis neturi viršyti realių kopijų gamybos ir persiuntimo išlaidų. Susipažinimas su dokumentu vietoje mažiau nei 20 puslapių A4 formato kopijų ir tiesioginis priėjimas prie dokumentų elektroniniu būdu arba per registrą yra nemokamas.

2. Jei atitinkama institucija dokumentą jau buvo paskelbusi ir prašytojas gali jį lengvai gauti, ši institucija gali įvykdyti savo pareigą užtikrinti galimybę susipažinti su dokumentais informuodama prašytoją, kaip gauti prašomą dokumentą.

3. Dokumentai pateikiami tuo pavidalu ir forma (įskaitant elektroniniu būdu) arba alternatyviu formatu, pavyzdžiui, Brailio raštu, stambiais rašmenimis (spaudos ar mašinraščio), visiškai atsižvelgiant į prašytojo pageidavimus.“

2. *Direktyva 2003/4/EB*

13 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinančios Tarybos direktyvą 90/313/EEB (OL L 41, p. 26; 2004 m.specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 375) 2 straipsnyje numatyta:

„Šioje direktyvoje:

1) „Informacija apie aplinką“ – tai rašytinės, vaizdinės, akustinės, elektroninės arba kitos materialios formos informacija apie:

a) aplinkos elementų, tokių kaip oro ir atmosferos, vandens, dirvos, žemės, kraštovaizdžio ir gamtos telkinių, įskaitant pelkes, pakrantės ir jūrų zonas, biologinės įvairovės ir jos komponentų, taip pat ir genetiškai modifikuotų organizmų, būklę ir šių elementų sąveiką;

b) faktorius, tokius kaip medžiagos, energija, triukšmas, radiacija arba atliekos, įskaitant <...> emisijas, išleidimus ir kitus išmetimus į aplinką, darančius arba galinčius daryti įtaką a punkte nurodytiems aplinkos elementams;

c) priemones (įskaitant administracines priemones), tokias kaip politikos, teisės aktai, planai, programos, susitarimai aplinkos srityje ir veiklos, darančios arba galinčios daryti įtaką a ir b punkte nurodytiems elementams ir faktoriams, bei šiems elementams apsaugoti sukurtas priemones ar veiklas;

<...>

f) žmonių sveikatos ir saugumo būklę, įskaitant maisto grandinės užteršimą, kai tinka, žmonių gyvenimo sąlygas, kultūros objektus ir pastatus tiek, kiek jiems daro ar gali daryti įtaką a punkte nurodytų aplinkos elementų būklė arba b ir c punktuose nurodyti dalykai per šiuos elementus;

<...>“

3. *Reglamentas REACH*

14 Pagal 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančio Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiančio Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, p. 1), su pakeitimais (toliau – Reglamentas REACH) 117 konstatuojamąją dalį:

„ES piliečiams turėtų būti suteikta galimybė susipažinti su informacija apie chemines medžiagas, kurių poveikį jie gali patirti, kad remdamiesi šia informacija jie galėtų priimti sprendimus dėl cheminių medžiagų naudojimo. Skaidrus būdas tai padaryti – suteikti jiems teisę laisvai ir lengvai susipažinti su pagrindiniais Agentūros duomenų bazėje sukauptais duomenimis, be kita ko, – su trumpais pavojingų savybių aprašymais, ženklinimui keliamais reikalavimais ir atitinkamais Bendrijos teisės aktais, įskaitant autorizuotus naudojimo būdus ir rizikos valdymo priemones. Agentūra ir valstybės narės turėtų suteikti galimybę susipažinti su informacija pagal 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką, [Reglamentą Nr. 1049/2001 <...>] ir [Orhuso] konvenciją <...>“

15 Reglamento REACH 118 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„Informacijos atskleidimui pagal šį reglamentą taikomi Reglamente (EB) Nr. 1049/2001 nustatyti specialūs reikalavimai. Minėtas reglamentas nustato privalomus informacijos pateikimo terminus ir procesines garantijas, įskaitant teisę paduoti skundą. Valdančioji taryba turėtų patvirtinti praktines tų reikalavimų taikymo Agentūrai nuostatas.“

16 Pagal Reglamento REACH 1 straipsnio 1 dalį jo „tikslas – užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį, įskaitant cheminių medžiagų pavojaus vertinimo alternatyvių metodų skatinimą, taip pat laisvą cheminių medžiagų judėjimą vidaus rinkoje, tuo pačiu didinant konkurencingumą ir skatinant inovacijas“.

17 Reglamento REACH 3 straipsnyje „Sąvokų apibrėžimai“ nustatyta:

„Šiame reglamente:

1) cheminė medžiaga – natūralus arba gamybos proceso metu gautas cheminis elementas ir cheminių elementų junginys, įskaitant priedus, reikalingus jo stabilumui išlaikyti, ir priemaišas, atsirandančias gaminant, išskyrus tirpiklius, kurie gali būti atskirti nedarant poveikio medžiagos stabilumui ar nepakeičiant jos sudėties;

<...>

12) tiekimas rinkai – cheminės medžiagos tiekimas arba bet koks perdavimas kitam asmeniui už mokestį arba nemokamai <...>;

<...>

15) tarpinė cheminė medžiaga – cheminė medžiaga, pagaminta ir panaudota cheminiam technologiniam procesui, kurį vykdant ji paverčiama kita chemine medžiaga (toliau – sintezė) <...>“

18 Reglamento REACH 6 straipsnio „Bendroji prievolė registruoti chemines medžiagas – atskiras ar esančias preparatų sudėtyje“ 1 dalyje numatyta:

„Gamintojas arba importuotojas, per metus pagaminantis arba importuojantis ne mažiau kaip vieną toną cheminės medžiagos – atskiros arba esančios vieno ar kelių preparatų sudėtyje, pateikia Agentūrai registracijos dokumentaciją, išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip.“

19 Pagal Reglamento REACH 10 straipsnio „Bendraisiais registracijos tikslais pateikiama informacija“ a punkto xi papunktį registruoti reikalinga techninė dokumentacija apima „prašymą, nurodantį, kuri 119 straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos dalis, gamintojo ar importuotojo manymu, neturėtų būti skelbiama internete pagal 77 straipsnio 2 dalies e punktą, bei pagrindimą, kodėl šios informacijos skelbimas galėtų pakenkti jo ar kitos susijusios šalies komerciniams interesams“.

20 Reglamento REACH X antraštinės dalies „Agentūra“ 77 straipsnio „Užduotys“ 2 dalyje nustatyta:

„Sekretoriatas atlieka tokias užduotis:

<...>

e) kuria ir tvarko duomenų bazę (-es), kurioje (-iose) kaupiama informacija apie visas registruotas chemines medžiagas <...> 119 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą duomenų bazės (-ių) informaciją ji skelbia duomenų bazėje (-se) viešai ir leidžia ja (jomis) nemokamai naudotis internete, išskyrus atvejus, kai pagal 10 straipsnio a punkto xi papunktį pateiktas prašymas laikomas pagrįstu. Agentūra paprašius leidžia naudotis ir kita duomenų bazių informacija pagal 118 straipsnį.

<...>“

21 Reglamento REACH 118 straipsnis „Galimybė susipažinti su informacija“ suformuluotas taip:

„1. Agentūros saugomiems dokumentams taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001.

2. Įprastomis sąlygomis laikoma, kad atitinkamo asmens komercinių interesų apsaugą susilpnina šios informacijos atskleidimas:

<...>

c) informacijos apie tikslų pagamintos ar patiektos rinkai cheminės medžiagos ar preparato kiekį;

d) gamintojo ar importuotojo ir jo platintojų arba tolesnių naudotojų ryšių.

Tais atvejais, kai būtina imtis skubių veiksmų siekiant apsaugoti žmonių sveikatą, saugą arba aplinką, pavyzdžiui, avarinių situacijų metu, Agentūra gali atskleisti šioje dalyje nurodytą informaciją.

3. Valdančioji taryba iki 2008 m. birželio 1 d. priima praktines priemones Reglamentui (EB) Nr. 1049/2001 įgyvendinti, įskaitant dėl apeliacijų arba priemonių, kurias galima taikyti, kai iš dalies arba visiškai atmetamas konfidencialumo prašymas.

4. Sprendimus, kuriuos Agentūra priima pagal Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 8 straipsnį, galima apskųsti Ombudsmenui arba pateikti ieškinį Teisingumo Teisme atitinkamai Sutarties 195 ir 230 straipsniuose nustatytomis sąlygomis.“

22 Reglamento REACH 119 straipsnyje „Galimybė visuomenei susipažinti su informacija elektroninėmis priemonėmis“ numatyta:

„1. Ši toliau nurodyta Agentūros turima informacija apie chemines medžiagas – atskiras ir esančias preparato ar gaminio sudėtyje, skelbiama viešai internete ir su ja nemokamai galima susipažinti pagal 77 straipsnio 2 dalies e punktą:

<...>

2. Ši informacija apie chemines medžiagas – atskiras ir esančias preparatų ar gaminių sudėtyje, skelbiama viešai internete ir su ja nemokamai galima susipažinti pagal 77 straipsnio 2 dalies e punktą, išskyrus atvejus, kai informaciją pateikianti šalis pagal 10 straipsnio a punkto xi papunktį pateikia Agentūros galiojančiu pripažįstamą pagrindimą, kodėl šios informacijos skelbimas galėtų pakenkti registruotojo ar kitos susijusios šalies komerciniams interesams:

<...>

b) bendras kiekio tonomis lygis (t. y. 1–10 tonų, 10–100 tonų, 100–1 000 tonų ir virš 1 000 tonų), kuriame buvo užregistruota konkreti cheminė medžiaga;

<...>

d) saugos duomenų lape pateikiama informacija, išskyrus informaciją, pateiktą 1 dalyje;

<...>“

23 Reglamento REACH II priedas susijęs su „Saugos duomenų lapo pildymo nurodymais“. Šio priedo 1 skirsnio „Medžiagos arba mišinio ir bendrovės arba įmonės identifikavimas“ 1.1 punkte nurodyta:

„Šiame skirsnyje <...> nurodomas medžiagos ar mišinio tiekėjo pavadinimas ir išsami su medžiagos ar mišinio tiekėju susijusi kontaktinė informacija bei įtraukiami kontaktiniai duomenys nenumatytiems atvejams.“

24 II priedo 1 skirsnio 1.3 punkte „Išsami informacija apie saugos duomenų lapo teikėją“ numatyta:

„Nustatomas tiekėjas – gamintojas, importuotojas, vienintelis atstovas, tolesnis naudotojas ar platintojas. Nurodomas tiekėjo tikslus adresas ir telefono numeris, taip pat už saugos duomenų lapą atsakingo kompetentingo asmens elektroninio pašto adresas.

Be to, jeigu tiekėjas įsikūręs ne valstybėje narėje, į kurios rinką tiekiama medžiaga ar mišinys ir jis yra paskyręs atsakingą asmenį toje valstybėje narėje, nurodomas to atsakingo asmens tikslus adresas ir telefono numeris.

Registruotojų atveju duomenys turi atitikti registruojant pateiktą informaciją apie gamintojo ar importuotojo tapatybę.

Jeigu buvo paskirtas vienintelis atstovas, gali būti pateikti ir Bendrijai nepriklausančios šalies gamintojo ar mišinio ruošėjo duomenys.“

25 Reglamento REACH VI priedo „10 straipsnyje nurodyti informacijos reikalavimai“ dalies „10 straipsnio a punkto i–v papunkčiuose nurodyta informacija“ 3 punkte „Informacija apie cheminės (-ių) medžiagos (-ų) gamybą ir naudojimą“ nustatyta:

„3.1. Bendras registruotinos pagaminamos gaminio gamybai naudojamos ir (arba) importuojamos cheminės medžiagos kiekis tonomis, tenkantis vienam registruotojui per metus:

kalendoriniais registracijos metais (apskaičiuotasis kiekis)

<...>

3.3. Duomenys apie savo reikmėms naudojamą cheminės medžiagos kiekį tonomis.“

4. *Reglamentas (EB) Nr. 1367/2006*

26 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OL L 264, p. 13) 3 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„<...> Bendrijos teisės nuostatos turėtų atitikti tą Konvenciją.“

27 Reglamento Nr. 1367/2006 8 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Šiame reglamente informacijos apie aplinką sąvokos apibrėžimas apima bet kokia forma pateiktą informaciją apie aplinkos būklę. Šios sąvokos apibrėžimas, kuris buvo suderintas su 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinančioje Tarybos direktyvą 90/313/EEB priimtu apibrėžimu, yra tokio paties turinio, kaip Orhuso konvencijoje pateiktas apibrėžimas. „Dokumento“ sąvokos apibrėžimas, pateiktas Reglamente (EB) Nr. 1049/2001, apima informaciją apie aplinką, kaip apibrėžta šiame reglamente.“

28 Pagal Reglamento Nr. 1367/2006 12 konstatuojamąją dalį:

„Orhuso konvencijoje raginama užtikrinti teisę visuomenei gauti informaciją apie aplinką pateikus prašymą arba į Konvencijos taikymo sritį patenkančioms institucijoms aktyviai platinant informaciją. Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 taikomas Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai bei agentūroms ir panašiems organams, įsteigtiems Bendrijos teisės aktu. Jame šioms institucijoms išdėstomos taisyklės, didžiąja dalimi atitinkančios nustatytąsias Orhuso konvencijoje. Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 taikymą būtina išplėsti visoms kitoms Bendrijos institucijoms ir organams.“

29 Reglamento Nr. 1367/2006 13 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„Tais atvejais, kai Orhuso konvencijoje yra nuostatų, kurių visiškai arba iš dalies nėra Reglamente (EB) 1049/2001, tokias nuostatas, visų pirma dėl informacijos apie aplinką rinkimo ir platinimo, būtina numatyti.“

30 Pagal Reglamento Nr. 1367/2006 15 konstatuojamąją dalį:

„Tais atvejais, kai Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 numato išimtis, šios turėtų būti taikomos laikantis bet kurių konkretesnių nuostatų dėl prašymų gauti informaciją apie aplinką pagal šį reglamentą. Atsisakymo suteikti informaciją pagrindai teisės gauti informaciją apie aplinką atveju turėtų būti aiškinami ribojančiai, atsižvelgiant į visuomenės interesą, patenkintą atskleidus informaciją, ir į tai, ar prašoma informacija yra susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką. <...>“

31 Reglamento Nr. 1367/2006 1 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Šio reglamento tikslas – prisidėti prie įsipareigojimų, kylančių iš [Orhuso konvencijos], įgyvendinimo, nustatant taisykles dėl Konvencijos nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams, visų pirma:

a) užtikrinant visuomenės teisę gauti Bendrijos institucijų ar organų turimą informaciją apie aplinką, kurią pastarieji gauna ar parengia, ir nustatant naudojimosi šia teise pagrindines sąlygas bei praktines priemones;

<...>“

32 Reglamento Nr. 1367/2006 2 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Šiame reglamente:

<...>

d) „Informacija apie aplinką“ – tai rašytinės, vaizdinės, garso, elektroninės arba kitokios materialios formos informacija apie:

i) aplinkos elementų, tokių kaip oro ir atmosferos, vandens, dirvos, žemės, kraštovaizdžio ir gamtinių vietovių, įskaitant pelkes, pakrantės ir jūrų zonas, biologinės įvairovės ir jos komponentų, įskaitant ir genetiškai modifikuotus organizmus, būklę ir šių elementų sąveiką;

ii) veiksnius, tokius kaip medžiagos, energija, triukšmas, radiacija arba atliekos, įskaitant radioaktyviąsias atliekas, dujas ar teršalus, išleidimus ir kitus išmetimus į aplinką, darančius arba galinčius daryti įtaką i punkte nurodytiems aplinkos elementams;

iii) priemones (įskaitant administracines priemones), tokias kaip politikos kryptys, teisės aktai, planai, programos, susitarimai aplinkosaugos srityje ir veiksmai, darantys arba galintys daryti įtaką i ir ii punktuose nurodytiems elementams ir veiksniams, bei šiems elementams apsaugoti sukurtas priemones ar veiklą;

<...>

vi) žmonių sveikatos ir saugumo būklę, įskaitant atitinkamais atvejais maisto grandinės užteršimą, žmonių gyvenimo sąlygas, kultūros objektus ir statinius tiek, kiek jiems daro ar gali daryti įtaką i punkte nurodytų aplinkos elementų būklė arba ii ir iii punktuose nurodyti dalykai per šiuos elementus;

<...>“

33 Reglamento Nr. 1367/2006 3 straipsnio, esančio šio reglamento II antraštinėje dalyje „Teisė gauti informaciją apie aplinką“, pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 taikomas bet kokiam pareiškėjo prašymui susipažinti su Bendrijos institucijų ir organų turima informacija apie aplinką, nediskriminuojant dėl jo pilietybės, tautybės ar nuolatinės gyvenamosios vietos, o juridinio asmens atveju – nediskriminuojant dėl jo registruotos buveinės ar pagrindinės veiklos vietos.“

34 Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Kiek tai susiję su Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirma ir trečia įtraukomis, išskyrus tyrimus, ypač tuos, kurie vykdomi dėl galimų Bendrijos teisės pažeidimų, laikoma, kad svarbesnis visuomenės interesas atskleisti informaciją yra tuomet, kai informacija, kurios prašoma, yra susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką. Dėl Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 4 straipsnyje nustatytų kitų išimčių – atsisakymo pagrindai aiškinami ribotai, atsižvelgiant į visuomenės interesą atskleisti informaciją ir į tai, ar informacija, kurios prašoma, susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką.“

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

35 2010 m. gruodžio 1 d. elektroniniu laišku *The International Chemical Secretariat* (toliau – *ChemSec*), remdamasi reglamentais Nr. 1049/2001 ir 1367/2006 ir Reglamento REACH 118 straipsniu, pateikė Europos cheminių medžiagų agentūrai (ECHA) pirminę paraišką dėl galimybės susipažinti su trijų konkrečių kategorijų informacija dėl 356 cheminių medžiagų, būtent su:

„1) gamintojo (-ų) / importuotojo (-ų) pavadinimu (-ais) ir kontaktiniais duomenimis;

2) tiksliu pagamintų ar rinkai patiektų medžiagų kiekiu;

3) jeigu nebūtų suteikta galimybė susipažinti su 2 punkte nurodyta informacija – bendromis kiekio ribomis (t. y. 1–10 tonų, 10–100 tonų, 100–1 000 tonų ar daugiau kaip 1 000 tonų), kurioms buvo užregistruotos 356 medžiagos.“

36 Šioje paraiškoje *ChemSec* pažymėjo, kad negavo pakankamai informacijos apie atitinkamas 356 medžiagas. Ji pridūrė:

„Pagal Reglamento REACH 77 straipsnio 2 dalies e punktą ECHA turi pareigą, jei to prašoma, suteikti į jos duomenų bazes neįtrauktą informaciją pagal 118 straipsnį. Todėl visa informacija, kurios ECHA nesuteikė, dar nesuteikė ar neketina suteikti, pateikus prašymą, turi būti suteikta pagal reglamentus Nr. 1049/2001 ir 1367/2006.“

37 2010 m. gruodžio 22 d. raštu ECHA atsakė *ChemSec* taip:

„<...> dėl jūsų 1 punkto pažymėtina, kad atskleidus informaciją apie gamintoją / importuotoją, remiantis Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies d punktu ir Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalimi [iš tikrųjų 4 straipsnio 2 dalis], būtų atskleista informacija apie gamintojo / importuotojo ir tolimesnių naudotojų tarpusavio ryšius, o tai pakenktų komercinių interesų apsaugai. Be to, tai, kad gamintojas ar importuotojas atliko registraciją, yra vertinga rinkos informacija. Ši informacija gali padidinti skaidrumą rinkoje ir leisti ūkio subjektams prisitaikyti prie konkurentų statuso. Taigi atskirų ūkio subjektų informacijos neatskleidimas atitinka bendrąjį interesą. Neįrodyta, kad egzistuoja viršesnis viešasis interesas atskleisti šią informaciją ir nebuvo remiamasi skuba, dėl kurios ši informacija gali būti atkleista pagal Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies paskutinę pastraipą. Vadinasi, ši informacija negali būti atskleista taikant vieną iš Reglamente Nr. 1049/2001 numatytų išimčių.

Dėl jūsų 2 punkto pažymėtina, kad pagal Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies c punktą laikoma, kad informacija apie tikslų kiekį iš principo padaro žalos komercinių interesų apsaugai. Kaip nurodyta ankstesnėje pastraipoje, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalis [iš tikrųjų 4 straipsnio 2 dalis] taikoma, jei šios informacijos atskleidimu iš tiktųjų būtų pakenkta komercinių interesų apsaugai, o, mūsų manymu, nėra jokio pagrindo daryti kitokią išvadą ar atmesti teisinę prezumpciją. Be to, nėra jokio viršesnio viešojo intereso, dėl kurio reikėtų daryti kitokią išvadą. Taip pat, kaip nurodyta ankstesnėje pastraipoje, nėra reikalaujama skubių veiksmų, kaip tai suprantama pagal Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies paskutinę pastraipą. Taigi ši informacija negali būti atskleista taikant vieną iš Reglamente Nr. 1049/2001 numatytų išimčių.

Dėl jūsų 3 punkto pažymėtina, kad ECHA savo internetiniame tinklapyje <...> paskelbė medžiagų, kurioms taikomos pereinamojo laikotarpio taisyklės, sąrašą. Šis sąrašas jums leidžia patikrinti, kurios atitinkamos medžiagos buvo užregistruotos, o kurios ne. Kiek tai susiję su jūsų sąraše nurodytomis medžiagomis, galima lengvai patikrinti, kad dauguma šių medžiagų (dar) nėra užregistruota. Taigi ECHA šiuo metu neturi informacijos, kurios jūs prašote, todėl negalime patenkinti tokio jūsų prašymo.

<...>

ECHA imasi visų įmanomų priemonių, kad savo internetiniame tinklalapyje kuo greičiau pateiktų informaciją apie kiekio ribas. Vis dėlto šios informacijos paskelbimo techninis realizavimas dar rengiamas ir būtume dėkingi, jei suprastumėte, kad reikės tam tikro laiko, kol ši informacija bus palaipsniui įkelta, kai bylos bus išnagrinėtos <...>“

38 2011 m. sausio 21 d. raštu *ChemSec* pateikė ECHA kartotinę paraišką, kad ši dar kartą apsvarstytų savo „sprendimą atmesti 2010 m. gruodžio 1 d. paraišką dėl galimybės susipažinti su dokumentais, susijusiais su aplinka“. Šią kartotinę paraišką, turėdama tokį patį interesą, taip pat pasirašė *ClientEarth*, kuri nebuvo pasirašiusi pirminės paraiškos. Šio rašto 1 puslapyje esanti išnaša suformuluota taip:

„Nors *ClientEarth* nebuvo pasirašiusi pirminės paraiškos, ji prisijungia prie *ChemSec* kartotinės paraiškos, nes taip pat yra suinteresuota gauti galimybę susipažinti su prašomais dokumentais. Tuo atveju, jei ECHA reikalautų, kad *ClientEarth* pateiktų atskirą paraišką dėl galimybės susipažinti su tais pačiais dokumentais, prašome, kad ši paraiška dėl *ChemSec* būtų laikoma kartotine paraiška, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnį, kuria siekiama, kad ECHA dar kartą apsvarstytų savo sprendimo atmesti jos 2010 m. gruodžio 1 d. paraišką formą ir jame nurodytą atmetimo būdą.“

39 Kartotinės paraiškos 4–6 punktuose *ClientEarth* ir *ChemSec* (toliau kartu – ieškovės) teigė, kad dokumentuose, kuriuos jos prašė atskleisti, yra informacijos apie aplinką, todėl reikia taikyti Orhuso konvenciją ir Reglamentą Nr. 1367/2006.

40 Toliau savo kartotinės paraiškos 7–13 punktuose jos pažymėjo, kad pareiškimų dėl medžiagų pateikėjų pavadinimams nėra taikoma teisės susipažinti su dokumentais išimtis. Jos visų pirma nurodė, kad Reglamento REACH 119 straipsnio 2 dalyje numatytas visos saugos duomenų lape esančios informacijos, išskyrus prašymą užtikrinti konfidencialumą pagal Reglamento REACH 10 straipsnio a punkto xi papunktį, atskleidimas, todėl ECHA privalėjo paskelbti pareiškėjų pavadinimus savo internetiniame tinklalapyje. Taigi ECHA argumentas, kad egzistavo viešasis interesas, jog atskirų ūkio subjektų informacija nebūtų atskleista, yra netikslus. Be to, jos tvirtino, kad, atsižvelgiant į tai, jog Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje nustatyta, jog institucijos turi neleisti susipažinti su dokumentu tuo atveju, kai jo atskleidimas pakenktų komercinių interesų apsaugai, ECHA turėjo atlikti konkretaus atvejo analizę, kuri, beje, turėjo būti susijusi tik su pareiškėjais, paprašiusiais neskelbti jų pavadinimų ECHA internetiniame tinklalapyje. Būtų nelogiška konstatuoti, kad egzistuoja viešasis interesas neatskleisti informacijos, jei pavadinimas galiausiai būtų paskelbtas internete. Kartotinės paraiškos 15 ir 19 punktuose ieškovės pažymėjo, kad prireikus ECHA turėjo susisiekti su prašymą užtikrinti jų pavadinimų konfidencialumą pateikusiomis bendrovėmis siekdama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalį įvertinti, ar egzistuoja viršesnis viešasis interesas neatskleisti informacijos, ir kad, atsižvelgiant į tai, jog prašoma informacija buvo susijusi su aplinka, remiantis Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalimi, bet kokia teisės susipažinti su ja išimtis turi būti aiškinama siaurai.

41 Dėl paraiškos dėl informacijos 2 punkto ieškovės kartotinės paraiškos 21–24 punktuose pažymėjo, kad, nors Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta tikslaus kiekio neatskleidimo prezumpcija, vis dėlto ECHA turi išnagrinėti, ar konkrečiu atveju informacijos atskleidimu bus padaryta žala atitinkamiems komerciniams interesams ar net jie sužlugdyti ir ar egzistuoja viršesnis viešasis interesas ją atskleisti. ECHA nepaaiškino, kodėl atskleidimu būtų pakenkta komercinių interesų apsaugai, ir taip pat neįrodė, kad nebuvo viršesnio viešojo intereso ją atskleisti.

42 Dėl paraiškos dėl informacijos 3 punkto ieškovės kartotinės paraiškos 25–28 punktuose pabrėžė, kad ECHA turėjo suteikti galimybę susipažinti su prašomais dokumentais per Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnyje nustatytą terminą, t. y., jei terminas nepratęstas, per 15 darbo dienų, ir kad nebuvo pagrindo nurodyti ieškovėms laukti, kol bendros ribos bus paskelbtos ECHA internetiniame tinklalapyje.

43 Be to, kartotinės paraiškos 29–33 punktuose ieškovės pažymėjo, kad egzistuoja viršesnis interesas atskleisti prašomą informaciją. Jos nurodė, kad ši informacija susijusi su 311 kancerogeninį, mutageninį ar toksinį poveikį reprodukcijai turinčių medžiagų (KMTM), 17 patvarių, bioakumuliacinių ir toksiškų arba labai patvarių ir didelės bioakumuliacijos (PBTM ir LPDBM) medžiagų ir 28 medžiagomis, keliančiomis lygiavertį susirūpinimą, ir kad ši informacija turėtų būti prieinama

suinteresuotiems piliečiams ir organizacijoms. Be to, informacija apie tikslų rinkai pateikiamos medžiagos kiekį yra susijusi su teršalų išmetimu į aplinką. Todėl, remiantis Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsniu, egzistuoja viršesnis viešasis interesas atskleisti šią informaciją.

44 Galiausiai, ieškovės prašė, kad ECHA dar kartą apsvarstytų pirminę paraišką ir suteiktų galimybę susipažinti su visa prašoma informacija, išskyrus atvejus, kai taikomos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytos išimtys, atskirai išnagrinėjus konkrečias medžiagas.

45 2011 m. vasario 8 d. rašte „Pranešimas apie termino, susijusio su jūsų kartotine paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais, pratęsimą“, adresuotame tik *ChemSec*, ECHA, be kita ko, nurodė:

„Pagal [Reglamento Nr. 1049/2001] 8 straipsnio 2 dalį ECHA išimtiniais atvejais gali pratęsti atsakymo terminą 15 darbo dienų. Kadangi jūsų paraiška susijusi su labai dideliu dokumentų, pateiktų siekiant jūsų paraiškoje išvardytų atskirų medžiagų registracijos pagal Reglamentą REACH, skaičiumi ir Agentūrai dėl to tenka didelis darbo krūvis, jai išnagrinėti reikia papildomo laiko. Todėl nutariau pratęsti pirminį terminą 15 darbo dienų.“

46 2011 m. kovo 4 d. rašte (toliau – ginčijamas sprendimas) „Kartotinė paraiška dėl sprendimo, susijusio su visuomenės galimybe susipažinti su dokumentais, pakartotinio nagrinėjimo“ ECHA patvirtino savo ankstesnius sprendimus atmesti paraišką. Šis raštas buvo adresuotas *ChemSec* ir jame buvo nuoroda „Cc: *Vito Buonsante, Client Earth*“.

47 Visų pirma ECHA pažymėjo, kad paraiška susijusi su gamintojų, importuotojų ar išimtinių atstovų per Reglamente REACH numatytą registravimo procedūrą pateikta informacija ir kad ši informacija buvo jos duomenų bazėse. Ji taip pat nurodė, kad kiekvienas gamintojas, importuotojas ar išimtinis atstovas pateikė technines bylas dėl kiekvienos cheminės medžiagos, taigi dėl kiekvienos medžiagos buvo pateikta daug bylų, ir kad ji paraišką aiškino taip, jog buvo prašoma leisti susipažinti su visomis šiomis techninėmis bylomis dėl 356 atitinkamų medžiagų (jei šios medžiagos buvo užregistruotos ECHA).

48 Dėl paraiškos 1 punkto ECHA padarė išvadą, kad ji turi patvirtinti pradinį sprendimą, kuriuo atsisakyta leisti susipažinti su prašomais dokumentais. Ji, be kita ko, ginčijamo sprendimo 1 punkto a papunktyje pažymėjo, kad „informacijos apie registruotų medžiagų gamintoją / importuotoją atskleidimas kėlė didelį pavojų, kad bus atskleista informacija apie gamintojo ar importuotojo ir tolimesnių naudotojų tarpusavio ryšius, taigi pagal Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies d punktą ji galėjo pakenkti komercinių interesų apsaugai“. Šiuo klausimu ECHA pateikė nuorodą į „kitus šią prezumpciją pateisinančius motyvus, nurodytus 2010 m. gruodžio 22 d. <...> pirminiame sprendime“.

49 Vis dėlto ECHA atsižvelgė į ieškovių pastabą, kad „gali nebūti bendrojo intereso visomis aplinkybėmis šią informaciją laikyti konfidencialia ir kad tinkamiau būtų nuspręsti dėl kiekvieno konkretaus atvejo pasikonsultavus su visų techninių bylų savininkais“. Ji manė, kad, „nepakenkiant atsakymui į šį klausimą, galimybė susipažinti su prašoma informacija negali būti suteikta nepaisant visko, nes [ECHA] kartu su Komisija ir valstybėmis narėmis nagrinėja procedūrą, susijusią su informacijos apie medžiagas atskleidimu pagal Reglamento REACH 119 straipsnio 2 dalį“.

50 ECHA pažymėjo, kad pakartotinis nagrinėjimas susijęs, be kita ko, su informacijos apie gamintojo, importuotojo ar platintojo tapatybę atskleidimu, nes ši informacija yra ECHA duomenų bazėse. ECHA taip pat teigė, kad jei ateityje ji nuspręstų atskleisti šių asmenų tapatybę dėl tam tikrų kategorijų medžiagų, ji turėtų pritaikyti savo procedūras ir informacinę sistemą ir visų pirma, kiek tai susiję su esamomis registracijomis, sudaryti suinteresuotiesiems asmenims galimybę pateikti prašymą užtikrinti jų identiteto konfidencialumą.

51 Ji pridūrė, kad „šiuo metu leidus susipažinti su prašoma informacija pagal Reglamentą (EB) Nr. 1049/2001 ne tik labai padidėtų Agentūros rankų darbo krūvis <...>, bet ir būtų galima apeiti atitinkamas procedūras, numatytas Reglamente REACH“, ir kad „visų pirma pareiškėjai galėtų netekti

įprastų teisės gynimo priemonių, numatytų reglamente prašymo užtikrinti konfidencialumą atmetimo atveju“. Į tai atsižvelgdama ECHA padarė išvadą, kad nebuvo kito pasirinkimo kaip tik taikyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalį ir atsisakyti leisti susipažinti su informacija, nes paraiška susijusi klausimu, kuriuo nebuvo priimta jokio sprendimo, o atskleidus informaciją būtų padaryta didelė žala ECHA sprendimų priėmimo procedūrai, ir kad joks viršesnis viešasis interesas nepateisina neatidėliotino sprendimo dėl požiūrio, kurio Agentūra laikysis ateityje, atskleidimo. ECHA taip pat pabrėžė privalėjusi užtikrinti, kad visi pareiškėjai būtų vertinami vienodai ir kad jiems būtų suteikta tokia pati galimybė ginti savo teisėtus interesus.

52 Be to, ECHA pažymėjo, kad, turint omenyje kiekvienos medžiagos techninių bylų skaičių, ji turėjo atsižvelgti į proporcingumo aspektus, jei priėjo prie išvados, kad gamintojo ar importuotojo identitetas nėra informacija, apie kurią kalbama Reglamento REACH 119 straipsnio 2 dalyje. Ji nurodė, kad būtinybė konkrečiu atveju atlikti kiekvienos paraiškos dėl galimybės susipažinti su šiomis techninėmis bylomis analizę, įskaitant konsultacijas su trečiosiomis šalimis, galėtų pakenkti jos pajėgumui atlikti užduotis tam tikrose srityse, todėl ji turėjo pasilikti teisę neformaliai susitarti su pareiškėjais, kad būtų surastas teisingas sprendimas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio 3 dalį.

53 Dėl paraiškos 2 punkto ECHA, pateikdama nuorodą į Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies c punktą, ginčijamo sprendimo 1 punkto b papunktyje nurodė, kad ji „nusprendė palikti galioti pirminį sprendimą, nes prašomas tikslaus medžiagų kiekio atskleidimas pakenktų suinteresuotųjų pareiškėjų komerciniams interesams“, ir kad „informacija apie tikslų kiekį atskleistų bendrovių rinkos dalį, palyginti su jų konkurentais“. Be to, ji tvirtino, kad šios informacijos paskelbimas gali turėti įtakos konkurencijos teisės srityje.

54 ECHA dar teigė nenustačiusi jokio viršesnio viešojo intereso, pateisinančio atskleidimą. Šiuo klausimu ji pažymėjo, kad paraiška buvo grindžiama noru skatinti priimti teisės aktus, susijusius su cheminėmis medžiagomis, kurios gali būti laikomos keliančiomis labai didelį susirūpinimą. Vis dėlto teisės aktų leidėjas Reglamente REACH numatė priemones, leidžiančias identifikuoti ir valdyti riziką, kurią kelia tokios medžiagos, visų pirma leidimų išdavimo procedūrą numatant plačias diskusijas su visuomene.

55 Dėl paraiškos 3 punkto ECHA ginčijamo sprendimo 1 punkto c papunktyje patvirtino, kad „prašomo dokumento nėra nei jos duomenų bazėse, nei jos bylose“.

56 Ji pabrėžė, kad Reglamente Nr. 1049/2001 nenustatyta pareiga sukurti dokumentus siekiant atsakyti į paraiškas dėl galimybės susipažinti su dokumentais. Tam, kad *ChemSec* galėtų pateikti tokį dokumentą, ji turėtų surinkti informaciją, esančią visose registracijos bylose, ir apskaičiuoti atitinkamų medžiagų bendras kiekio ribas (jei dėl visų šių medžiagų iš tikrųjų buvo pateiktos registracijos paraiškos). Jos manymu, tas pats pasakytina apie galimybę susipažinti su kiekvienos medžiagos, nurodytos paraiškoje, tikslaus kumuliacinio kiekio ribomis, jei tai reikėtų aiškinti, kaip nurodyta pirma.

57 Vis dėlto ECHA pridūrė surinkusi informaciją, pateiktą apie kiekio ribas, iš paraiškoje išvardytų medžiagų atskirų bylų. Prie savo rašto ji pridėjo lentelę su šia informacija nurodydama, kad „yra rengiamas bendrų kiekio ribų nustatymo metodas“ ir kad „todėl ECHA negali užtikrinti šios informacijos, surinktos rankiniu būdu, tikslumo“.

58 2011 m. gegužės 3 d. ECHA vykdomasis direktorius, susipažinęs su 2011 m. kovo 24 d. ECHA valdybos nuomone, nusprendė išplėsti skelbimo internete praktiką taip, kad ji apimtų pareiškėjų pavadinimus. Dėl šios skelbimo praktikos Europos Komisijos teisės tarnyba 2010 m. gruodžio 21 d. pateikė nuomonę, kad pareiškėjo identitetą apima informacija, kaip antai esanti saugos duomenų lape, kurią ECHA turi atskleisti pagal Reglamento REACH 119 straipsnio 2 dalies d punktą, nebent yra pateiktas tinkamas prašymas užtikrinti konfidencialumą pagal Reglamento REACH 10 straipsnio a punkto xi papunktį.

59 2012 m. balandžio 18 d. ECHA tinklalapyje paskelbtame pranešime spaudai ECHA nurodė priėmusi sprendimą dėl metodo, kuris turi būti taikomas apskaičiuojant „bendras kiekio ribas“, ir pažymėjo, kad 2012 m. birželio mėn. paskelbs šiuos duomenis. 2012 m. liepos 25 d. ECHA tinklapyje buvo paskelbtas šio pranešimo spaudai klaidų ištaisymas siekiant ištaisyti apskaičiavimo metodo klaidą.

60 2012 m. birželio mėn. ECHA savo internetiniame tinklalapyje paskelbė sumines bendras kiekio ribas, kurios buvo užregistruotos kiekvienai medžiagai, išskyrus kiekį, dėl kurio buvo prašoma užtikrinti konfidencialumą pagal Reglamento REACH 119 straipsnio 2 dalies b punktą.

61 2012 m. liepos mėn. ECHA paskelbė duomenų pateikimo instrukcijos versiją 2.0, kurios 15 dalyje „Atskleidimas“, be kita ko, buvo paaiškintas pareiškėjų pavadinimų ir adresų skelbimo metodas. 2012 m. liepos mėn. ECHA internetiniame tinklalapyje taip pat buvo paskelbta šių instrukcijų 16 dalies versija 2.0 „Prašymai užtikrinti konfidencialumą. Kaip teikti prašymus užtikrinti konfidencialumą ir parengti šių prašymų motyvus pagal [Reglamento REACH] 119 straipsnio 2 dalį“, kurioje atsispindėjo, be kita ko, „pakeitimai, kuriuos lėmė papildomi elementai, susiję su prašymais užtikrinti kitos saugos duomenų lape esančios informacijos konfidencialumą pagal [Reglamento REACH] 119 straipsnio 2 dalies d punktą“.

62 2012 m. lapkričio 28 d. pranešime spaudai ECHA nurodė, kad peržiūrėjus jos informacinę sistemą ECHA internetiniame tinklalapyje buvo pradėti skelbti pareiškėjų pavadinimai. Vis dėlto ECHA pažymėjo, kad neskelbiami pavadinimai, dėl kurių ji patenkino prašymus užtikrinti konfidencialumą.

Procesas ir šalių reikalavimai

63 2011 m. gegužės 6 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovės pareiškė šį ieškinį.

64 2011 m. rugpjūčio 3 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu atskiru dokumentu ECHA, remdamasi 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalimi, pareiškė nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą. 2011 m. rugsėjo 28 d. ieškovės pateikė savo pastabas dėl šio prieštaravimo. 2011 m. gruodžio 13 d. Bendrojo Teismo nutartimi prieštaravimas buvo pridėtas prie bylos, o bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimas atidėtas.

65 2011 m. rugpjūčio 9 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktais dokumentais Komisija ir *European Chemical Industry Council* (toliau – *Cefic*) paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti ECHA reikalavimų.

66 2011 m. rugpjūčio 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu Danijos Karalystė pateikė prašymą leisti įstoti į bylą palaikyti ieškovių reikalavimų.

67 2012 m. vasario 8 d. nutartimis Bendrojo Teismo aštuntosios kolegijos pirmininkas patenkino Komisijos ir Danijos Karalystės prašymus leisti įstoti į bylą, o 2012 m. spalio 18 d. nutartimi – *Cefic* prašymą leisti įstoti į bylą.

68 2012 m. kovo 22 d. ir gruodžio 20 d. atitinkamai Komisija ir *Cefic* pateikė savo įstojimo į bylą paaiškinimus.

69 2012 m. kovo 21 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu Danijos Karalystė paprašė leidimo atsiimti savo prašymą leisti įstoti į bylą.

70 2012 m. gegužės 22 d. nutartimi Bendrojo Teismo aštuntosios kolegijos pirmininkas patenkino Danijos Karalystės prašymą dėl atsiėmimo ir nurodė jai pačiai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

71 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į antrąją kolegija, todėl ši byla paskirta šiai kolegijai.

72 Taikydamas proceso organizavimo priemones Bendrasis Teismas (antroji kolegija) pateikė šalims rašytinius klausimus, į juos šios atsakė per nustatytą terminą.

73 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu Bendrasis Teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

74 2015 m. sausio 30 d. vykusiame posėdyje buvo išklausytos šalių kalbos ir atsakymai į Bendrojo Teismo klausimus.

75 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą,

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš ECHA bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas visų įstojusių į bylą šalių.

76 ECHA Bendrojo Teismo prašo:

— pripažinti pagrindinį ieškinį nepriimtinu,

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

77 Komisija Bendrojo Teismo prašo atmesti ieškinį kaip nepagrįstą, kiek jis susijęs su ieškovių argumentu, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalis netaikoma informacijai apie aplinką.

78 *Cefic* Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškovių pareikštą ieškinį dėl panaikinimo,

— priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

79 Atsakydamos į Bendrojo Teismo klausimą ieškovės pažymėjo, kad, kaip matyti iš jų dublike pateiktų reikalavimų teksto, jos nebepalaiko reikalavimų konstatuoti, kad ECHA pažeidė Orhuso konvenciją, Reglamentą Nr. 1367/2006 ir Reglamentą Nr. 1049/2001. Be to, ieškovės atsisakė trečiojo pagrindo, nes jis susijęs su Orhuso konvencijos 4 straipsnio 2 dalies pažeidimu; apie tai buvo pažymėta teismo posėdžio protokole.

Dėl teisės

A – *Dėl priimtinumo*

1. *Dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo*

80 Pateikdama nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą ECHA iš esmės teigia, kad ieškinys nepriimtinas, nes, kiek jis susijęs su *ClientEarth*, ši neteikė pirminės paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais ir nebuvo ginčijamo sprendimo adresatė, o kiek tai susiję su *ChemSec*, jos advokatas nepasirašė ieškinio jos vardu, todėl Bendrajame Teisme jai neatstovauja advokatas.

81 Iš pradžių reikia išnagrinėti nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo antrą kaltinimą, kurį ECHA pateikia dėl *ChemSec*.

82 ECHA teigia, kad *ChemSec* neatstovauja advokatas, kaip tai suprantama pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnį, taigi ji nėra reikalavimo panaikinti ginčijamą sprendimą šalis, nes advokatas jos vardu nepasirašė ieškinio. Pasirašydamas ieškinį tik *ClientEarth* vardu ir prieš tai nurodydamas, kad „pateikta atitinkamai *ClientEarth* vardu advokato Pierre Kirch“, o žemiau pažymėjęs „*ClientEarth* sąskaita“, advokatas įsipareigojo atstovauti tik šiai bendrovei.

83 Be to, ECHA teigia, kad įrodymų, kuriais grindžiamas pagrindinis ieškinys, sąrašą pasirašė advokatas „ *ClientEarth* vardu“ nepateikdamas nuorodos į *ChemSec*.

84 Iš pradžių reikia priminti, kad pagal 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 43 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą kiekvieno procesinio dokumento originalą turi pasirašyti šalių atstovas arba advokatas.

85 Šiuo klausimu visų pirma pažymėtina, kad, kaip matyti iš ieškinio 1 puslapio, ieškinį dėl panaikinimo parengė advokatas tiek *ClientEarth*, tiek *ChemSec* vardu.

86 Be to, šio ieškinio 2 ir 3 puslapiuose yra informacijos apie dvi ieškoves, būtent pateikti jų adresai, telefono numeriai ir nuoroda, kad advokatas atstovauja abiem ieškovėms.

87 Toliau ECHA neginčija, kad ieškinyje yra ranka rašyto advokato parašo originalas.

88 Galiausiai reikia konstatuoti, kad kiekviena ieškovė tinkamai įgaliojo atstovauti ieškinį pasirašiusį advokatą.

89 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškinys atitinka tiek 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 43 straipsnio 1 dalį, nes atitinkamų šalių advokatas yra jį ranka pasirašęs, tiek šio reglamento 44 straipsnio 1 dalį, nes jame nurodyti ieškovių pavadinimai ir adresai, taip pat šalis, kuriai pareikštas ieškinys.

90 Šios išvados negali paneigti tai, kad paskutiniame ieškinio lape yra pažymėta: „pateikta atitinkamai *ClientEarth* vardu advokato Pierre Kirch“, ir padėtas advokato parašas, o žemiau parašyta „*ClientEarth* sąskaita“, nenurodant *ChemSec* pavadinimo.

91 Pirma, jokioje Sąjungos teisės nuostatoje nenustatyta, kad tai privalo būti paminėta ar kad advokatas paskutiniame ieškinio lape po parašo turi nurodyti atitinkamus ieškovus.

92 Antra, atsižvelgiant į šio sprendimo 84–88 punktuose padarytas išvadas, nėra pagrindo teigti, kad jei prieš advokato parašą ir po jo yra paminėta tik *ClientEarth*, tai reiškia, kad šis advokatas Bendrajame Teisme atstovauja vien šiai ieškovei.

93 Kiek ECHA teigia, kad iš 2007 m. gegužės 23 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Parlamentas / Eistrup* (T-223/06 P, Rink. p. II-1581) matyti, jog ranka rašyto advokato parašo buvimas yra esminis formos reikalavimas, kuris turi būti griežtai taikomas ir kurio nesilaikymas lemia ieškinio nepriimtinumą, pakanka konstatuoti, kad minėtas Sprendimas *Parlamentas / Eistrup* susijęs su situacija, kai ieškinio originalas nebuvo pasirašytas advokato ranka, nes advokatas buvo paprasčiausiai padėjęs savo antspaudą. Taigi Bendrojo Teismo tame sprendime padarytos išvados negalima taikyti šiuo atveju, nes ieškinio originalą advokatas yra pasirašęs.

94 Be to, kadangi ieškinį yra pasirašęs šalių advokatas, reikia kaip netinkamą atmesti ECHA argumentą, kad tai, jog ieškinyje yra nurodyti atstovavimo įgaliojimai, nekompensuoja šalių advokato parašo nebuvimo.

95 Tai reiškia, kad dėl to, jog pirmame ieškinio puslapyje pažymėta, kad jis pareikštas dviejų ieškovių vardu, dėl ieškinio 2 ir 3 puslapiuose pateiktos informacijos apie ieškoves, dėl ranka rašyto advokato parašo, esančio paskutiniame jo lape, ir dėl dviejų kiekvienos ieškovės pateiktų įgaliojimų to paties advokato vardu buvo įvykdyti 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 43 straipsnio 1 dalies reikalavimai.

96 Taigi reikia atmesti nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą, kiek tai susiję su *ChemSec*.

97 Antra, kalbant apie *ClientEarth* teisę pareikšti ieškinį, reikia pažymėti, kad ieškovės pareiškė vieną ir tą patį ieškinį. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką, susijusią su vienu ir tuo pačiu ieškiniu, jei vienas ieškovas turi teisę pareikšti ieškinį, nėra reikalo nagrinėti kitų ieškovų teisės jį pareikšti, nebent būtų remiamasi proceso ekonomiškumo pagrindais (šiuo klausimu žr. 1993 m. kovo 24 d. Sprendimo *CIRFS ir kt. / Komisija*, C-313/90, Rink. p. I-1125, 31 punktą; 2011 m. birželio 9 d. Sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. / Komisija*, C-71/09 P, C-73/09 P ir C-76/09 P, Rink. p. I-4727, 36–38 punktus ir 2013 m. gruodžio 11 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Cisco Systems ir Messagenet / Komisija*, T-79/12, Rink., 40 punktą).

98 Šioje byloje, net jei atskirai išnagrinėjus *ClientEarth* ieškinio priimtinumą paaiškėtų, kad ši bendrovė neturi teisės jį pareikšti, Bendrasis Teismas vis tiek turėtų nagrinėti visą ieškinį. Taigi nėra proceso ekonomiškumo pagrindų, pateisinančių Bendrojo Teismo nukrypimą nuo minėtos teismo praktikos (šiuo klausimu žr. 97 punkte minėto Sprendimo *Cisco Systems ir Messagenet / Komisija* 40 punktą).

99 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad reikia atmesti visą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą.

2. *Dėl nepriimtinumu grindžiamo pagrindo, siejamo su ieškinio dalyko nepriimtinumu*

100 ECHA tvirtina, kad nagrinėjamas atvejis susijęs su specifine paraiška dėl informacijos, o ne su paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais ar informacija apie aplinką. Nagrinėjama paraiška nebuvo tinkama, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, todėl ji nepriimtina ir į ją ECHA neturėjo atsakyti pagal minėtą reglamentą. Todėl ji negali būti ieškinio dėl panaikinimo dalykas.

101 Reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką tik priemonės, sukeliančios privalomų teisinių pasekmių, galinčių paveikti trečiųjų asmenų interesus, iš esmės pakeisdamos jų teisinę padėtį, yra aktai, dėl kurių panaikinimo galima pareikšti ieškinį (žr. 2010 m. vasario 12 d. Bendrojo Teismo nutarties *Komisija / CdT*, T-456/07, Rink. p. II-183, 52 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

102 Be to, reikia atsižvelgti į priemonės, kurią prašoma panaikinti, esmę siekiant nustatyti, ar dėl jos panaikinimo gali būti pareikštas ieškinys, o forma, kuria ši priemonė priimta, šiuo aspektu iš principo nesvarbi (žr. 101 punkte minėtos Nutarties *Komisija / CdT* 53 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

103 Rašytinė nuomonė ar paprasčiausias ketinimo pareiškimas nėra sprendimas, dėl kurio panaikinimo gali būti pareikštas ieškinys, nes jie negali sukelti teisinių padarinių arba jais nesiekiama jų sukelti (žr. 101 punkte minėtos Nutarties *Komisija / CdT* 55 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

104 Be to, dėl fizinių asmenų ieškinių dėl panaikinimo buvo nuspręsta, kad nebūtinai kiekvienas raštas, išsiųstas atsakant į jo adresato prašymą, yra sprendimas, suteikiantis šiam adresatui teisę pareikšti ieškinį dėl panaikinimo (žr. 101 punkte minėtos Nutarties *Komisija / CdT* 56 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

105 Vis dėlto, kalbant apie teisę susipažinti su institucijų dokumentais, reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 ir 3 dalis, kurios yra konkreti teisminės apsaugos principo išraiška, kiekvienas atsisakymas leisti susipažinti su prašomais administracijos dokumentais gali būti

ginčijamas teisme. Tokia išvada darytina neatsižvelgiant į motyvus, dėl kurių atsisakyta sudaryti galimybę susipažinti (2014 m. spalio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Strack / Komisija*, C-127/13 P, 39 punktas).

106 Taigi suinteresuotųjų asmenų teisei pareikšti ieškinį neturi įtakos tai, ar atsisakymas leisti susipažinti su dokumentu grindžiamas viena iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje nurodytų priežasčių, ar tuo, kad prašomas dokumentas neegzistuoja. Padarius kitokią išvadą, taptų neįmanoma sprendimo atsisakyti leisti susipažinti su institucijų dokumentais pagrįstumo kontrolė, kurią turi vykdyti Sąjungos teismas, nes, norint išvengti teisminės kontrolės, atitinkamai institucijai pakaktų tvirtinti, kad dokumentas neegzistuoja. Taigi konstatuotina, kad dokumento, su kuriuo prašoma leisti susipažinti, neegzistavimas arba aplinkybė, kad jo neturi atitinkama institucija, nelemia Reglamento Nr. 1049/2001 netaikymo (105 punkte minėto Sprendimo *Strack / Komisija* 40 ir 41 punktai).

107 Reikia pažymėti, kad dėl kartotinės paraiškos iš principo gali būti pareikštas ieškinys dėl panaikinimo. Beje, ginčijamo sprendimo 1 punktas pavadintas „Sprendimas dėl jūsų kartotinės paraiškos“ ir ECHA, kaip numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 dalyje, ginčijamo sprendimo 3 punkte informavo *ChemSec* apie galimybę pareikšti ieškinį pagal SESV 263 straipsnį.

108 Negalima sutikti su ECHA argumentu, kad nepriimtinai paraiškai negali būti taikomas Reglamentas Nr. 1049/2001, todėl Bendrasis Teismas neturi kompetencijos jos nagrinėti.

109 Žinoma, kaip matyti iš šio sprendimo 104 punkte minėtos teismo praktikos, nebūtinai kiekvienas atsakymas į bendrą paraišką dėl informacijos yra sprendimas, dėl kurio panaikinimo galima pareikšti ieškinį.

110 Tačiau ieškovės prašė tam tikros su konkrečių medžiagų sąrašu susijusios informacijos, kurią, jų manymu, turėjo ECHA. Savo atsakyme ECHA neapsiribojo bendro pobūdžio informacijos perdavimu, bet priėmė sprendimą atmesti paraišką dėl informacijos. Neatsižvelgiant į tai, ar ECHA privalėjo leisti susipažinti su minėta informacija, visų pirma pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, tai yra neigiamas sprendimas, kuris turi sukelti teisinių padarinių, taigi dėl jo gali būti pareikštas ieškinys.

111 Tai reiškia, kad ECHA negali teigti, jog jos atsakymas į ieškovių pakartotinę paraišką dėl informacijos nėra aktas, dėl kurio panaikinimo galima pareikšti ieškinį, todėl nepriimtinumu grindžiamą pagrindą reikia atmesti.

B – *Dėl ginčo dalyko išlikimo, kiek tai susiję su paraiška dėl informacijos, nes ji susijusi su pareiškėjų pavadinimais ir kontaktiniais duomenimis, kurie buvo atskleisti po to, kai buvo pareikštas ieškinys*

112 Paraiškos dėl informacijos 1 punkte *ChemSec* prašė leisti susipažinti su informacija, susijusia su gamintojų ar importuotojų pavadinimais ir jų kontaktiniais duomenimis, dėl 356 cheminių medžiagų (žr. šio sprendimo 35 punktą).

113 Kadangi po to, kai buvo pareikštas ieškinys, ECHA ėmėsi naujos praktikos – skelbti internete tam tikrą informaciją, nurodytą Reglamento REACH 119 straipsnyje, o 2012 m. lapkričio mėn. ECHA savo internetiniame tinklalapyje paskelbė dalį prašomos informacijos, reikia išnagrinėti, kiek yra išlikęs ieškovių suinteresuotumas pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo, kiek tai susiję su paraiškos dėl informacijos 1 punktu.

114 Reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką ieškovo suinteresuotumas pareikšti ieškinį, atsižvelgiant į ieškinio dalyką, turi egzistuoti jį pareiškiant, nes kitu atveju ieškinys nebūtų priimtinas. Šis ginčo dalykas, kaip ir suinteresuotumas pareikšti ieškinį, turi išlikti iki teismo sprendimo priėmimo dienos, nes kitu atveju nebūtų poreikio priimti sprendimą, o tai reiškia, jog turi būti galimybė, kad dėl

ieškinio nagrinėjimo baigties jį pareiškusi šalis gaus naudos (2007 m. birželio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Wunenburger / Komisija*, C-362/05 P, Rink., p. I-4333, 42 punktas ir 2011 m. kovo 22 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Access Info Europe / Taryba*, T-233/09, Rink., p. II-1073, 33 punktas).

115 Jei ieškovo suinteresuotumas pareikšti ieškinį išnyktų vykstant procesui, Bendrojo Teismo sprendimas dėl esmės negalėtų jam būti naudingas (114 punkte minėto Sprendimo *Wunenburger / Komisija* 43 punktas ir 114 punkte minėto Sprendimo *Access Info Europe / Taryba* 33 punktas).

116 Nagrinėjamu atveju iš ECHA atsakymo į rašytinį Bendrojo Teismo klausimą matyti, kad ji paskelbė bendrovių pavadinimus dėl visų medžiagų, užregistruotų iki 2012 m. lapkričio mėn. pabaigos, išskyrus tuos atvejus, kai bendrovės buvo pateikusios prašymus užtikrinti konfidencialumą. Ji pažymėjo, kad buvo paskelbti bendrovių pavadinimai ir adresai, tačiau nebuvo paskelbti asmeniniai duomenys (pavyzdžiui, telefono numeriai ar elektroninio pašto adresai, kurie galėjo būti susieti su bendrovės darbuotojais). Dėl atitinkamų medžiagų ECHA nurodė, kad 95 pareiškėjai prašė neatskleisti jų identiteto, todėl dėl 55 minėtų medžiagų, kurių „EB numeriai“ pateikti minėto ECHA atsakymo Q.2 priede, ECHA internetiniame puslapyje nepateikiama jokios informacijos apie bendrovių pavadinimus ir adresus. Kita vertus, buvo paskelbta visa informacija apie 6 611 bendrovių, užregistravusių atitinkamas medžiagas (išskyrus asmeninius duomenis). Reikia pažymėti, kad duomenys apie paskelbtą informaciją gauti iš 2014 m. balandžio 23 d. ECHA duomenų bazės išrašo. Per posėdį ECHA paaiškino, kad pareiškėjų, kurių identitetas buvo skelbiamas arba neskelbiamas, skaičius nuolat kito, atsižvelgiant į naujas paraiškas dėl registracijos. Taigi turimi duomenys nėra atnaujinti ir atspindi tik tai, kas paskelbta 2014 m. balandžio 23 d.

117 Dėl atitinkamos informacijos, kuri nuo šiol prieinama visuomenei, ECHA savo atsakyme į rašytinį Bendrojo Teismo klausimą teigia, kad nebeliko ieškinio dalyko, o Komisija tvirtina, jog ieškovės neturi suinteresuotumo tęsti procesą šiuo atžvilgiu.

118 Savo atsakymo į rašytinį Bendrojo Teismo klausimą 1 punkte ieškovės pažymi, kad ECHA atskleidė ne visus pavadinimus, taigi jų paraiška buvo patenkinta tik iš dalies, todėl sprendimo atmesti paraiškos dėl informacijos 1 punktą panaikinimo klausimas lieka atviras ir jį turi nagrinėti Bendrasis Teismas. Per posėdį jos patikslino, kad Bendrojo Teismo prašo priimti sprendimą ir dėl paraiškos dėl informacijos 1 punkto, kiek jis susijęs su informacija, kuri tuo metu jau buvo paskelbta ECHA internetiniame tinklalapyje.

119 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad, kiek tai susiję su prašoma informacija, kuri buvo atskleista ECHA internetiniame tinklapyje, ginčas neteko dalyko, o ieškovės – suinteresuotumo pareikšti ieškinį, todėl nebereikia priimti sprendimo (šiuo klausimu žr. 2004 m. lapkričio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Turco / Taryba*, T-84/03, Rink., p. II-4061, 28– 30 punktus; 2011 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *LPN / Komisija*, T-29/08, Rink., p. II-6021, 57 punktą; 2012 m. rugsėjo 6 d. Bendrojo Teismo nutarties *Nickel Institute / Komisija*, T-180/10, dar nepaskelbtos Rinkinyje, 20 punktą; 2014 m. sausio 14 d. Nutarties *Miettinen / Taryba*, T-303/13, 17–19 punktus ir 2014 m. gegužės 7 d. Nutarties *Evropaïki Dynamiki / Komisija*, T-511/10, 20 punktą).

120 Taigi šiomis aplinkybėmis galima laikyti, kad ieškovių paraiška dėl šios informacijos buvo patenkinta. Todėl panaikinus ginčijamą sprendimą, kiek juo atsisakyta leisti susipažinti su minėta informacija, jos negautų jokios naudos.

121 Vadinasi, nebėra reikalo nuspręsti dėl paraiškos, kiek tai susiję su pavadinimais ir kontaktiniais duomenimis, paskelbtais ECHA internetiniame tinklalapyje. Vis dėlto, kaip pažymėta šio sprendimo 116 punkte, nėra galimybės tiksliai nustatyti, kiek šios informacijos paskelbta internete. Kadangi ECHA pateikė tik informaciją apie tai, kas paskelbta 2014 m. balandžio 23 d., būtinybės priimti sprendimą nebuvimą reikia apriboti tą dieną paskelbtais duomenimis.

122 Toliau reikės nagrinėti ieškinį tik tiek, kiek jis pareikštas dėl sprendimo atmesti paraiškos dėl informacijos 1 punktą, kiek tai susiję su 2014 m. balandžio 23 d. nepaskelbtais duomenimis, taip pat dėl sprendimo atmesti paraiškos dėl informacijos 2 ir 3 punktus.

C – Dėl esmės

123 Grįsdamos savo ieškinį dėl panaikinimo ieškovės nurodo penkis ieškinio pagrindus. Pirmasis pagrindas, susijęs su sprendimu pratęsti atsakymo į pakartotinę paraišką terminą, siejamas su Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 2 dalies pažeidimu. Antrasis pagrindas siejamas su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 6 dalių pažeidimu. Trečiasis pagrindas siejamas su Orhuso konvencijos 4 straipsnio 1, 3 ir 4 dalių ir Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu. Ketvirtasis pagrindas siejamas su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos ir 3 dalies pirmos pastraipos pažeidimu. Penktasis pagrindas siejamas su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinės pastraipos ir 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos pažeidimu.

124 Kalbant apie tai, kaip turi būti nagrinėjami šie pagrindai, reikia pažymėti, kad pirmasis pagrindas neatsiejamai susijęs su visais paraiškos dėl informacijos punktais, taigi jį galima nagrinėti dėl visų šių punktų, o kiti keturi pagrindai turi būti nagrinėjami atskirai dėl kiekvieno iš trijų paraiškos dėl informacijos punktų.

125 Kalbant apie jos 1 punktą, kiek jis susijęs su duomenimis, kurie 2014 m. balandžio 23 d. dar nebuvo paskelbti, reikia kartu nagrinėti ketvirtąjį ir penktąjį pagrindus; jie atitinkamai siejami taip: ketvirtasis – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos ir 3 dalies pirmos pastraipos pažeidimu, o penktasis – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinės pastraipos ir 3 dalies pirmos pastraipos pažeidimu.

126 Kiek tai susiję su paraiškos dėl informacijos 2 punktu, reikia kartu nagrinėti ketvirtąjį ir penktąjį pagrindus, kiek jie atitinkamai siejami: ketvirtasis – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos pažeidimu, o penktasis – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinės pastraipos pažeidimu, taip pat trečiąjį pagrindą, kiek jis siejamas su Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies ir Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu, turint omenyje sutampančias šių pagrindų dalis. Be to, atsižvelgiant į paraiškos dėl informacijos 2 punktą reikia nagrinėti antrąjį pagrindą, siejamą su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 6 dalių pažeidimu.

127 Galiausiai, kalbant apie paraiškos dėl informacijos 3 punktą, svarbu išnagrinėti, pirma, antrąjį pagrindą, kiek jis siejamas su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalies pažeidimu ir, antra, trečiąjį pagrindą, siejamą su Orhuso konvencijos 4 straipsnio 1, 3 ir 4 dalių ir Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu.

1. *Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, siejamo su Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 2 dalies pažeidimu ir susijusio su paraiškos dėl informacijos 1–3 punktais*

128 Ieškovės teigia, kad ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas, nes ECHA sprendimas pratęsti atsakymo į kartotinę paraišką terminą neatitinka Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 2 dalies reikalavimų.

129 Iš pradžių reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 dalį atitinkama institucija turi atsakyti į kartotinę paraišką per penkiolika darbo dienų. Šio straipsnio 2 dalyje numatyta, kad „ypatingais atvejais, pavyzdžiui, jei prašoma labai ilgo dokumento arba paraiška susijusi su labai dideliu dokumentų skaičiumi, straipsnio 1 dalyje numatytas terminas gali būti 15 darbo dienų pratęstas su sąlyga, kad pareiškėjui pranešama iš anksto ir nurodomos konkrečios priežastys“.

Galiausiai, remiantis šio reglamento 8 straipsnio 3 dalimi, „jei institucija per nurodytą laikotarpį neatsiunčia atsakymo, tai laikoma neigiamu atsakymu, ir prašytojas turi teisę pradėti teisminį procesą prieš instituciją ir (arba) paduoti skundą ombudsmenui pagal atitinkamas EB sutarties nuostatas“.

130 Iš teismo praktikos matyti, kad pasibaigus Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnyje numatytam terminui, institucija vis dar gali priimti eksplicitinį sprendimą (šiuo klausimu žr. 2010 m. sausio 19 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Co-Frutta / Komisija*, T-355/04 ir T-446/04, Rink. p. II-1, 56 punktą ir 2010 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Ryanair / Komisija*, T-494/08-T-500/08 ir T-509/08, Rink. p. II-5723, 50 punktą).

131 Galimybės susipažinti su dokumentais srityje teisės aktų leidėjas numatė Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyto termino praleidimo pasekmes, to reglamento 8 straipsnio 3 dalyje nustatydamas, kad, institucijai nesilaikant šio termino, atsiranda teisė pareikšti ieškinį (130 punkte minėto Sprendimo *Co-Frutta / Komisija* 58 punktas).

132 Vis dėlto termino, per kurį turi būti atsakyta į kartotinę paraišką, praleidimas negali lemti sprendimo dėl kartotinės paraiškos neteisėtumo, pateisinančio jo panaikinimą (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 27 d. Bendrojo Teismo nutarties *Steinberg / Komisija*, T-17/10, 102 punktą).

133 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad 2011 m. vasario 8 d. rašte dėl termino pratęsimo ECHA, priminusi paraiškos turinį, tvirtino, kad termino pratęsimas pateisinamas tuo, kad paraiška susijusi su labai dideliu dokumentų, pateiktų siekiant paraiškoje išvardytų medžiagų registracijos pagal Reglamentą REACH, skaičiumi ir kad tai reiškė didelį ECHA darbo krūvį.

134 Atrodo, ieškovės mano, kad tariamas sprendimo pratęsti terminą neteisėtumas gali turėti įtakos ginčijamo sprendimo teisėtumui.

135 Net jeigu sprendimas pratęsti terminą buvo priimtas pažeidžiant Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 2 dalį, šis pažeidimas neturi įtakos ginčijamo sprendimo teisėtumui.

136 Kaip matyti iš šio sprendimo 132 punkte minėtos teismo praktikos, vien termino, per kurį turi būti atsakyta į kartotinę paraišką, praleidimas negali pateisinti ginčijamo sprendimo panaikinimo. Tas pats pasakytina tuo atveju, kai yra ginčijamas sprendimo pratęsti terminą teisėtumas ar galiojimas. Netgi sprendimo pratęsti terminą neteisėtumas leistų nebent konstatuoti, kad terminas, per kurį turi būti atsakyta į kartotinę paraišką, nebuvo pratęstas ir kad todėl ginčijamas sprendimas buvo priimtas praleidus terminą, tačiau tai neturėtų įtakos jo teisėtumui.

137 Be to, nėra pagrindo daryti išvadą, kad ECHA būtų priėmusi kitokį sprendimą, nei nuspręsta ginčijamame sprendime, jei ji nebūtų priėmusi sprendimo pratęsti terminą.

138 Todėl pirmasis pagrindas nepagrįstas.

139 Be to, pirma, kadangi, atrodo, ieškovės mano, jog sprendimo pratęsti terminą motyvai (žr. šio sprendimo 133 punktą) joms neleidžia nustatyti, ar šiame sprendime padaryta klaida, pakanka konstatuoti, jog šie motyvai pakankamai išsamūs, kad jos galėtų suprasti priežastis, dėl kurių ECHA pratęsė terminą, taigi susidaryti nuomonę apie šio sprendimo teisėtumą.

140 Antra, dėl sprendimo pratęsti terminą motyvų pagrįstumo reikia priminti, kad ECHA buvo pateikta paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais dėl trijų skirtingų informacijos kategorijų, susijusių su 356 skirtingomis medžiagomis. Taigi paraiška buvo susijusi su labai dideliu dokumentų skaičiumi ir iš tiesų galėjo lemti ypatingą darbo krūvį, todėl nagrinėjamu atveju buvo įvykdytos Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 2 dalyje numatytos pratęsimo sąlygos.

141 Nors ieškovės pripažįsta, kad pratęsimo sąlygos „teoriškai egzistavo“, vis dėlto jos teigia, jog pratęsimas nebuvo pateisinamas, nes ECHA nepasikonsultavo su trečiosiomis šalimis ir atskirai neįvertino prašomų dokumentų.

142 Iš esmės, atrodo, ieškovės kaltina ECHA nepasinaudojus termino pratęsimu, kad būtų galima tinkamai išnagrinėti kartotinę paraišką. Šį argumentą reikia atmesti, nes dėl tariamai padarytų kartotinės paraiškos nagrinėjimo klaidų negali kilti abejonių dėl Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 2 dalies tinkamo taikymo. Šios tariamos klaidos galėtų turėti įtakos paties ginčijamo sprendimo, o ne sprendimo pratęsti terminą teisėtumui.

143 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, matyti, kad reikia atmesti pirmąjį ieškinio pagrindą.

2. *Dėl ketvirtojo ir penktojo pagrindų, kurie atitinkamai siejami: ketvirtasis – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos ir 3 dalies pirmos pastraipos pažeidimu, o penktasis – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinės pastraipos ir 3 dalies pirmos pastraipos pažeidimu, kiek jie susiję su paraiškos dėl informacijos 1 punktu*

144 Kadangi paraiškos dėl informacijos 1 punktas susijęs su pareiškėjų pavadinimais ir kontaktiniais duomenimis, kurie 2014 m. balandžio 23 d. dar nebuvo paskelbti internete, reikia kartu nagrinėti ketvirtąjį ir penktąjį pagrindus, kurie kartu siejami su tuo, kad ECHA klaidingai rėmėsi atmetimo motyvais, numatytais, pirma, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje ir, antra, to reglamento 4 straipsnio 3 dalyje.

145 Iš pradžių svarbu priminti, kad pagal SESV 15 straipsnio 3 dalį visi Sąjungos piliečiai ir visi fiziniai ar juridiniai asmenys, gyvenantys ar turintys registruotą buveinę valstybėje narėje, turi teisę, laikydamiesi pagal įprastą teisėkūros procedūrą nustatytų principų ir sąlygų, susipažinti su Sąjungos institucijų dokumentais. Reglamentu Nr. 1049/2001, kaip nurodoma jo 4 konstatuojamoje dalyje ir 1 straipsnyje, visuomenės teisę susipažinti su institucijų dokumentais siekiama padaryti kuo platesnę. Iš šio reglamento, būtent iš jo 11 konstatuojamosios dalies ir 4 straipsnio, kuriame numatyta šiuo atžvilgiu taikomų išimčių sistema, taip pat matyti, kad šiai teisei susipažinti vis dėlto taikomos tam tikros ribos, grindžiamos viešuoju ar privačiuoju interesu (žr. 2013 m. lapkričio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, Rink., 40 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

146 Taip pat reikia priminti, kad galimybės susipažinti su dokumentais išimtys turi būti aiškinamos ir taikomos siaurai, kad nebūtų užkertamas kelias taikyti bendrąjį principą, pagal kurį visuomenei turi būti suteikiamos kuo didesnės galimybės susipažinti su institucijų turimais dokumentais (2007 m. gruodžio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Švedija / Komisija*, C-64/05 P, Rink. p. I-11389, 66 punktas ir 2006 m. liepos 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Franchet ir Byk / Komisija*, T-391/03 ir T-70/04, Rink. p. II-2023, 84 punktas).

a) Dėl pirmos dalies, siejamos su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos pažeidimu

147 Ieškovės teigia, kad ECHA neįrodė, kad buvo padaryta pakankamai konkreti žala Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos saugomiems interesams. Konkrečiai kalbant, jos ginčija tai, kad prašomos informacijos atskleidimu gali būti pakenkta atitinkamų asmenų komercinių interesų apsaugai pagal Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies d punktą. Ieškovės, be kita ko, pažymi, kad tai, jog ECHA internetiniame tinklalapyje buvo paskelbti pareiškėjų pavadinimai, prieštarauja ECHA argumentui šiuo aspektu.

148 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką institucijos atsisako leisti susipažinti su dokumentu, jeigu jį atskleidus nukentėtų konkretaus fizinio ar juridinio asmens komercinių interesų apsauga, nebent jį atskleisti reikėtų dėl viršesnio viešojo intereso. Be to, reikia pažymėti, kad Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies d punkte šiuo klausimu nurodyta, jog paprastai laikoma, kad atitinkamo asmens komercinių interesų apsaugai kenkia informacijos apie gamintojo ar importuotojo ir jo platintojų ar tolimesnių naudotojų tarpusavio ryšius atskleidimas.

149 Ginčijamame sprendime ECHA atsisakė leisti susipažinti su prašoma informacija, be kita ko, teigdama, kad dėl informacijos apie registruotų medžiagų gamintoją ar importuotoją atskleidimo tokia informacija galėtų būti plačiai paviešinta, taigi, kaip numatyta Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies d punkte, tai galėtų pakenkti komercinių interesų apsaugai (žr. šio sprendimo 48 punktą).

150 Savo rašytinėse pastabose ECHA teigia ginčijamame sprendime teisingai taikiusi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką ir Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies d punktą. Ji taip pat tvirtina, kad Reglamento REACH 119 straipsnyje yra nustatyta speciali ir išsami pranešimo ir konfidencialumo tvarka.

151 Pavadinimai ir kontaktiniai duomenys – tai informacija, apie kurią kalbama Reglamento REACH 119 straipsnio 2 dalies d punkte. Be to, nuo 2012 m. lapkričio mėn. ECHA, remdamasi šia nuostata, savo internetiniame tinklalapyje skelbė pavadinimus ir kontaktinius duomenis apie visas registruotas medžiagas, išskyrus tuos atvejus, kai buvo prašoma užtikrinti konfidencialumą. Taigi atsisakymo leisti susipažinti su prašoma informacija ECHA negalėjo grįsti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirma įtrauka, aiškinama kartu su Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies d punktu.

152 Net jeigu, pirma, Reglamento REACH 119 straipsnyje nustatyta skelbimo internete tvarka yra išsami, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirma įtrauka, aiškinama kartu su Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies d punktu, nėra taikoma Reglamento REACH 119 straipsnyje nurodytai informacijai, todėl negali pateisinti atsisakymo leisti susipažinti su informacija apie pareiškėjų pavadinimus ir kontaktinius duomenis.

153 Net jeigu, antra, Reglamento REACH 119 straipsnyje nustatyta tvarka iš principo nepaneigia galimybės susipažinti su dokumentais tvarkos, numatytos Reglamento REACH 118 straipsnyje ir Reglamente Nr. 1049/2001, vis dėlto Reglamento REACH 119 straipsnio 2 dalies d punkte nustatyta, kad nagrinėjamu atveju prašoma informacija turi būti paskelbta internete, nebent ECHA patenkintų prašymą užtikrinti konfidencialumą. Todėl, nesant tokio prašymo, atsisakymo atskleisti prašomą informaciją ECHA negali grįsti teisine prezumpcija, numatyta Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies d punkte, teigdama, kad atskleidimas galėtų pakenkti atitinkamo asmens komercinių interesų apsaugai. Reglamento REACH 118 straipsnyje numatyta teisinė prezumpcija negali pateisinti sprendimo iš principo neatskleisti informacijos, nes konkretesnėje nuostatoje, t. y. Reglamento REACH 119 straipsnio 2 dalies d punkte, nustatyta, kad tokia informacija iš principo turi būti atskleidžiama.

154 Tai reiškia, kad šiuo atveju nėra įvykdytos atsisakymo pagrindo, siejamo su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirma įtrauka, aiškinama kartu su Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies d punktu, sąlygos, nesant reikalo nagrinėti, ar pareiškėjų pavadinimų atskleidimas iš tikrųjų gali atskleisti gamintojo ar importuotojo ir jo platintojų ar tolimesnių naudotojų tarpusavio ryšius ir kiek.

b) Dėl antros dalies, siejamos su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pažeidimu

155 Ieškovės teigia, kad ECHA klaidingai rėmėsi teisės susipažinti su dokumentais išimtimi, numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalyje, atsisakydama atskleisti gamintojų ar importuotojų pavadinimus.

156 Šiuo klausimu reikia priminti, jog pagal nusistovėjusią teismo praktiką turi būti įrodyta, kad dėl atitinkamo susipažinimo gali kilti konkreti ir reali grėsmė šios išimties saugomų interesų apsaugai ir kad šios grėsmės rizika yra protingai, o ne vien hipotetiškai numatoma (žr. 2008 m. gruodžio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Muñiz / Komisija*, T-144/05, 74 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

157 Be to, tam, kad patektų į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatytą išimtį, grėsmė sprendimų priėmimo procesui turi būti didelė. Taip, be kita ko, yra tuo atveju, kai nurodytų dokumentų atskleidimas turi esminį poveikį sprendimų priėmimo procesui. Grėsmės dydžio įvertinimas priklauso nuo visų bylos aplinkybių, būtent institucijos nurodytų neigiamų pasekmių sprendimų priėmimo procesui dėl nurodytų dokumentų atskleidimo (156 punkte minėto Sprendimo *Muñiz / Komisija* 75 punktas).

158 Ginčijamame sprendime ECHA padarė išvadą, kad nagrinėjamu atveju įvykdytos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalyje numatytos sąlygos. Konkrečiai kalbant, ECHA pažymėjo, kad ji dar kartą nagrinėja procesus, susijusius su informacijos apie medžiagas paviešinimu pagal Reglamento REACH 119 straipsnio 2 dalį, ir kad pakartotinis nagrinėjimas buvo susijęs, be kita ko, su informacijos apie gamintojo, importuotojo ar platintojo identitetą atskleidimu. ECHA nurodė, kad jei ji nuspręstų ateityje skelbti šių asmenų identitetą dėl tam tikrų kategorijų medžiagų, ji turėtų pritaikyti savo procedūras ir savo informacinę sistemą ir visų pirma, kiek tai susiję su esama registracija, sudaryti suinteresuotiesiems asmenims galimybę pateikti prašymą užtikrinti jų identiteto konfidencialumą. Ji pridūrė, kad leidimas susipažinti su prašoma informacija pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 reikštų ne tik ypatingai didelį darbo krūvį, bet ir leidimą apeiti atitinkamas procedūras, numatytas Reglamente REACH (žr. šio sprendimo 49–51 punktus).

159 Pirma, iš tiesų priimdama ginčijamą sprendimą ECHA planavo pakeisti informacijos apie pareiškėjų identitetą atskleidimo praktiką tam, kad ši praktika būtų pritaikyta prie Reglamento REACH 119 straipsnio 2 dalies reikalavimų ir kad taip ši informacija būtų ECHA sprendimų priėmimo proceso dalykas.

160 Antra, kalbant apie tai, ar atskleidimas galėjo padaryti didelę žalą šiam sprendimų priėmimo procesui, reikia pažymėti, kad pareiškėjų pavadinimai nėra informacija apie patį procesą, bet veikiau tai yra informacija, susijusi su šio proceso pabaigoje priimtu sprendimu. Galimybė susipažinti su prašoma informacija negalėjo ECHA sukliudyti nuspręsti dėl priemonių, kurių reikia imtis, kad būtų įvykdytos pareigos paskelbti informaciją internete, numatytos Reglamento REACH 119 straipsnio 2 dalyje.

161 Be to, kadangi ECHA ginčijamame sprendime teigė, kad galimybė susipažinti su prašoma informacija pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 jai reiškė ypatingai didelį rankų darbo krūvį, pakanka konstatuoti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalimi siekiama tik apsaugoti sprendimų priėmimo procesą, o ne išvengti per didelio atitinkamų institucijų darbo krūvio.

162 Tas pats pasakytina apie ECHA argumentą, kad leidimas susipažinti su prašoma informacija pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 leistų apeiti Reglamente REACH numatytas procedūras. Tariama rizika, kad bus apeitos šios procedūros, susijusi ne su sprendimų priėmimo procesu, bet veikiau su galimo prašomos informacijos atskleidimo pasekmėmis. Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatytas atsisakymo pagrindas susijęs tik su sprendimų priėmimo procesu.

163 Remiantis tuo, kas išdėstyta, galima daryti išvadą, kad ECHA neįrodė, jog prašomos informacijos atskleidimas padarytų didelę žalą atitinkamam sprendimų priėmimo procesui. Vadinasi, antra dalis, siejama su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos pažeidimu, taigi ir ketvirtasis bei penktasis pagrindai, kiek jie susiję su paraiškos dėl informacijos 1 punktu, yra pagrįsti, nes reikia tik priimti sprendimą.

164 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, jog ginčijamo sprendimo motyvų nepakanka, kad būtų pateisintas atsisakymas leisti susipažinti su paraiškos dėl informacijos 1 punkte prašoma informacija, todėl šiuo aspektu reikia panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jis susijęs su informacija, kuri 2014 m. balandžio 23 d. dar nebuvo paskelbta, nesant reikalo nagrinėti antrojo ir trečiojo pagrindų šiuo klausimu.

3. *Dėl antrojo, trečiojo, ketvirtojo ir penktojo pagrindų, kurie siejami atitinkamai: antrasis – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 6 dalių pažeidimu, trečiasis – su Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies ir Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu, ketvirtasis – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos pažeidimu, o penktasis – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinės pastraipos pažeidimu, kiek jie susiję su paraiškos dėl informacijos 2 punktu*

a) Dėl trečiojo, ketvirtojo ir penktojo pagrindų, kurie siejami atitinkamai: trečiasis – su Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies ir Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu, ketvirtasis – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos pažeidimu, o penktasis – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinės pastraipos pažeidimu

165 Ieškovės teigia, kad ECHA neturėjo teisės atmesti paraiškos dėl informacijos 2 punkto remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirma įtrauka, aiškinama kartu su Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies c punktu, ir kad ECHA nesilaikė principo, pagal kurį bet kokia teisės susipažinti su informacija apie aplinką išimtis turi būti aiškinama siaurai pagal Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalį ir Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalį.

166 Šiuo klausimu reikia išnagrinėti, pirma, ar ECHA pagrįstai manė, kad tikslaus nagrinėjamų medžiagų kiekio atskleidimas pakenktų atitinkamų asmenų komercinių interesų apsaugai ir, antra, ar viršesnis viešasis interesas pateisintų šios informacijos atskleidimą.

Dėl žalos komercinių interesų apsaugai

167 Ieškovės teigia, kad ECHA pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką, kai rėmėsi Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies c punkto prezumpcija atsisakydama leisti susipažinti su informacija, su kuria susijęs paraiškos dėl informacijos 2 punktas, nes ši prezumpcija neparodo, kaip pakenkiama juridinių ar fizinių asmenų, užregistravusių kurią nors iš 356 atitinkamų medžiagų, komerciniams interesams.

168 Pirma, reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje, būtent jo 2 dalyje, numatyta išimčių sistema pagrįsta esant konkrečiai situacijai tarpusavyje prieštaraujančių interesų palyginimu, t. y., viena vertus, interesų, kad atitinkami dokumentai būtų atskleisti, ir, kita vertus, interesų, kuriems šis atskleidimas pakenktų. Sprendimas dėl paraiškos dėl leidimo susipažinti su dokumentais priklauso nuo to, koks interesas yra svarbesnis konkrečiu atveju (145 punkte minėto Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija* 42 punktas).

169 Antra, reikia pažymėti, jog pagal nusistovėjusią teismo praktiką, nors tam, kad būtų atsisakyta leisti susipažinti su dokumentu, iš principo nepakanka to, kad šis dokumentas susijęs su veiksmais ar interesu, minėtais Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje, nes atitinkama institucija taip pat turi paaiškinti, kaip galimybė susipažinti su šiuo dokumentu konkrečiai ir faktiškai pakenktų šiame straipsnyje numatytos išimties saugomam interesui, vis dėlto šiuo atžvilgiu ši institucija gali remtis bendrosiomis prezumpcijomis, taikomomis tam tikrų kategorijų dokumentams, nes panašūs bendro pobūdžio pagrindai gali būti taikomi paraiškoms dėl atskleidimo, susijusioms su tokio paties pobūdžio dokumentais (2012 m. birželio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija / Agrofert Holding*, C-477/10 P, Rink., 57 punktas; 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*,

C-404/10 P, Rink., 116 punktas; 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Taryba / Access Info Europe*, C-280/11 P, Rink., 72 punktas ir 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / Enbw Energie Baden-Württemberg*, C-365/12 P, dar nepaskelbto Rinkinyje, 64 ir 65 punktai).

170 Tokiu atveju atitinkama institucija vis dėlto turi patikslinti, kokiais bendrais pagrindais grindžia prezumpciją, kad atskleidus šiuos dokumentus būtų pakenkta vienam iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje įtvirtintų išimčių saugomų interesų, neprivalėdama konkrečiai įvertinti kiekvieno iš šių dokumentų turinio (169 punkte minėto Sprendimo *Taryba / Access Info Europe* 73 punktas).

171 Konkrečiai kalbant, reikalavimas patikrinti, ar atitinkama bendroji prezumpcija iš tikrųjų taikoma, negali būti aiškinamas taip, kad institucija turi individualiai išnagrinėti visus konkrečiu atveju prašomus dokumentus. Dėl tokio reikalavimo ši bendroji prezumpcija taptų neveiksminga, t. y. leistų institucijai į paraišką dėl bendro leidimo susipažinti atsakyti taip pat bendrai (145 punkte minėto Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija* 68 punktas).

172 Vis dėlto reikia pabrėžti, jog bendrąja prezumpcija neatmetama galimybė įrodyti, kad prašomam atskleisti konkrečiam dokumentui ši prezumpcija netaikoma arba kad egzistuoja viršesnis viešasis interesas, pateisinantis šio dokumento atskleidimą pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį (žr. 169 punkte minėto Sprendimo *Komisija / Enbw* 100 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

173 Trečia, remiantis Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies c punktu, iš principo laikoma, kad „informacijos apie tikslų pagamintos ar pateiktos rinkai cheminės medžiagos ar preparato kiekį“ atskleidimas kenkia atitinkamo asmens komercinių interesų apsaugai.

174 Šiuo atveju, kiek tai susiję su paraiškos dėl informacijos 2 punktu, ginčijamo sprendimo 1 punkto b papunktyje ECHA nurodė, kad Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies c punkte įtvirtinta bendroji prezumpcija, jog informacija apie tikslų kiekį iš principo kenkia atitinkamo asmens komercinių interesų apsaugai. Ji manė, kad jokie įrodymai šios teisinės prezumpcijos nepaneigė ir kad atskleidimas pakenktų pareiškėjų komerciniams interesams. Ši informacija atskleistų bendrovių rinkos dalį, palyginti su jų konkurentais. Be to, ji nurodė, kad šios informacijos paskelbimas turėtų įtakos konkurencijos teisės srityje (žr. šio sprendimo 53 punktą).

175 Konstatuotina, kad paraiškos dėl informacijos 2 punkte, susijusiame su tiksliu pagamintų ar rinkai tiekiamų medžiagų kiekiu, ieškovės prašo iš ECHA informacijos, kurios atskleidimas, būtent pagal Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies c punkte įtvirtintą prezumpciją, iš principo laikomas kenkiančiu atitinkamo asmens komercinių interesų apsaugai, todėl ši prezumpcija taikoma nagrinėjamu atveju.

176 Kadangi ieškovės, remdamosi Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies c punktu, tik tvirtina, kad ECHA neparodė, kaip tikslaus kiekio atskleidimas pakenktų asmenų, užregistravusių kurią nors iš 356 atitinkamų medžiagų, komerciniams interesams, šios pastabos negali paneigti tame straipsnyje numatytos prezumpcijos. Tuo atveju, kai taikoma Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies c punkte įtvirtinta teisinė prezumpcija, atitinkama valdžios institucija gali daryti išvadą, kad atskleidimas pakenktų atitinkamo asmens komercinių interesų apsaugai, neprivalėdama konkrečiai įvertinti kiekvieno prašomo atskleisti dokumento turinio. Dėl šios teisinės prezumpcijos, nesant konkrečių ją paneigiančių įrodymų, ECHA neprivalėjo parodyti, kaip tikslaus kiekio atskleidimas pakenktų atitinkamų asmenų komerciniams interesams.

177 Šios išvados nepaneigia tai, kad paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais nagrinėjimas iš principo turi būti konkretus ir individualus. Kaip matyti iš šio sprendimo 169 punkte minėtos teismo praktikos, šiam principui taikomos išimtys, be kita ko, tuo atveju, kai yra numatyta bendroji prezumpcija, kad nagrinėjamo dokumento atskleidimas pakenktų kuriam nors iš Reglamento

Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytų išimčių saugomų interesų. Tas pats galioja juo labiau tada, kai, kaip šiuo atveju, tokia išimtis aiškiai numatyta teisės normoje, t. y. Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies c punkte.

178 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, darytina išvada, kad, remiantis Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies c punktu, aiškinamu kartu su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirma įtrauka, ECHA turėjo teisę daryti išvadą, kad tikslaus registruotų medžiagų kiekio atskleidimas pakenktų atitinkamų asmenų komerciniams interesams. Toliau lieka išsiaiškinti, ar viršesnio viešojo intereso egzistavimas vis dėlto būtų pateisinęs tokį atskleidimą.

Dėl atskleidimą pateisinančio viršesnio viešojo intereso egzistavimo

179 Ieškovės teigia, kad ECHA negali atsisakyti leisti susipažinti su informacija tam, kad apsaugotų interesą, kuriam taikoma viena iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje numatytų išimčių, jei, pirma, neišsiaiškina, kad nėra viršesnio viešojo intereso, pateisinančio minėto dokumento atskleidimą, ir, antra, nepalygina įvairių esamų interesų, o ECHA ginčijamame sprendime to nepadarė.

180 Konkrečiau kalbant, ieškovės teigia, kad paraiška dėl informacijos yra susijusi su informacija apie aplinką ir teršalų išmetimą į aplinką ir kad todėl prašomų dokumentų atskleidimas susijęs su viršesniu viešuoju interesu pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalį. Be to, jos kaltina ECHA tuo, kad ši pažeidė Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalį ir Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalį, pagal kurias, anot ieškovių, bet kokia teisės susipažinti su informacija apie aplinką išimtis turi būti aiškinama siaurai.

181 Nagrinėjamu atveju ginčijamame sprendime ECHA teigė nenustačiusi jokio viršesnio viešojo intereso, pateisinančio prašomos informacijos atskleidimą. Ji pati teigia pažymėjusi, kad paraiška buvo grindžiama „noru skatinti priimti teisės aktus, susijusius su cheminėmis medžiagomis, kurios gali būti laikomos keliančiomis labai didelį susirūpinimą“. Ji pridūrė, kad „vis dėlto teisės aktų leidėjas Reglamente REACH numatė priemones, leidžiančias identifikuoti ir valdyti riziką, kurią kelia tokios medžiagos, visų pirma leidimų išdavimo procedūrą numatant plačias diskusijas su visuomene“ (žr. šio sprendimo 54 punktą).

182 Siekiant išnagrinėti ieškovių argumentus reikia išsiaiškinti, pirma, ar, net jeigu nagrinėjama informacija yra informacija apie aplinką, to pakanka, kad būtų padaryta išvada, jog egzistuoja viršesnis viešasis interesas ją atskleisti. Antra, svarbu išanalizuoti klausimą, ar prašoma informacija susijusi su teršalų išmetimu į aplinką, todėl pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalį egzistuoja viršesnis viešasis interesas ją atskleisti. Galiausiai, trečia, reikės išnagrinėti, ar ieškovės šiuo atveju pagrįstai teigia, kad ECHA nepalygino įvairių esamų interesų.

– Dėl viršesnio viešojo intereso egzistavimo paraiškų dėl informacijos apie aplinką atveju

183 Pirma, svarbu išsiaiškinti, ar pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antrą sakinį visada egzistuoja viršesnis viešasis interesas atskleisti informaciją apie aplinką.

184 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, remiantis Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies paskutine pastraipa, priežastys, leidžiančios atmesti paraišką dėl informacijos apie aplinką, „turi būti aiškinamos siaurai, atsižvelgiant į visuomenės pageidavimą gauti tokią informaciją ir į tai, ar prašoma informacija yra susijusi su teršalų išmetimais į aplinką“.

185 Šį principą patvirtina Reglamento Nr. 1367/2006 15 konstatuojamosios dalies antras sakinys, kuriame numatyta, kad „atsisakymo suteikti informaciją pagrindai teisės gauti informaciją apie aplinką atveju turėtų būti aiškinami ribojančiai, atsižvelgiant į visuomenės interesą, patenkintą atskleidus informaciją, ir į tai, ar prašoma informacija yra susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką“.

186 Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje nustatyta, kad „dėl [Reglamento Nr. 1049/2001] 4 straipsnyje nustatytų kitų išimčių – atsisakymo pagrindai aiškinami ribotai, atsižvelgiant į visuomenės interesą atskleisti informaciją, ir į tai, ar informacija, kurios prašoma, susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką“. Iš šio 6 straipsnio 1 dalies formuluotės ir struktūros matyti, kad „kitos išimtys“, kaip jos suprantamos pagal šios dalies antrą sakinį, neapima komercinių interesų apsaugos, kuria rėmėsi ECHA atmesdama paraiškos dėl informacijos 2 punktą (žr. šio sprendimo 37 ir 53 punktus).

187 Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatyta taisyklė dėl išimčių, įtvirtintų Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje ir trečioje įtraukose. Tos pačios 1 dalies antrame sakinyje minimos ne paprasčiausiai „kitos išimtys“, bet „[Reglamento Nr. 1049/2001] 4 straipsnyje nustatytos kitos išimtys“. Taigi šioje nuostatoje kalbama apie išimtis, numatytas šio 4 straipsnio 1 dalyje, 2 dalies antroje įtraukoje ir 3 ir 5 dalyse (145 punkte minėto Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija* 83 punktas). Kadangi komercinių interesų apsauga patenka į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos, kuri minima Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje, taikymo sritį, šios apsaugos neapima sąvoka „kitos išimtys“, vartojama šio 6 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje.

188 Nagrinėjamu atveju iš pradžių reikia konstatuoti, kad taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytą išimtį, susijusią, be kita ko, su komercinių interesų apsauga, ieškovės negali remtis Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antru sakiniu. Viena vertus, šios dalies antras sakinys susijęs tik su pareiga siaurai aiškinti kitas išimtis, nei nurodytos Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje, t. y. kitas, nei numatytos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje ir trečioje įtraukose (žr. 187 punkte nurodytą teismo praktiką).

189 Kita vertus, Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje kalbama tik apie „visuomenės interesą“ atskleisti informaciją, o ne apie „viršesnį“ viešąjį interesą, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pabaigą (119 punkte minėto Sprendimo *LPN / Komisija* 136 punktas). Taigi, remiantis Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antru sakiniu, negalima daryti išvados, kad visada egzistuoja viršesnis viešasis interesas atskleisti informaciją apie aplinką.

190 Antra, ieškovės teigia, kad 356 medžiagos, dėl kurių buvo pateikta paraiška dėl galimybės susipažinti su informacija, yra labai pavojingi cheminiai produktai. Jų manymu, visuomenė teisėtai turi žinoti, kad šimtai tūkstančių tonų medžiagų, galinčių turėti neigiamą įtaką žmonių sveikatai ir aplinkai, yra Sąjungos rinkoje, su jomis dirba darbuotojai ir jos naudojamos vartojimo prekėse. Jeigu būtų pripažinta piliečių teisė turėti išsamią informaciją apie pavojingų medžiagų kiekį rinkoje, būtų galima daryti didesnį spaudimą siekiant jas pakeisti saugesnėmis alternatyviomis medžiagomis.

191 Pažymėtina, kad galimybė piliečiams gauti tinkamą informaciją apie aplinką ir turėti realių galimybių dalyvauti sprendimų aplinkos srityje priėmimo procese vaidina svarbų vaidmenį demokratinėje visuomenėje. Kaip nurodyta Orhuso konvencijos preambulėje, plėtojant visuomenės galimybes gauti informaciją ir dalyvauti priimant sprendimus, gerėja priimamų sprendimų kokybė ir jų įgyvendinimas, visuomenei padedama geriau suprasti aplinkos problemas, taip pat sudaroma galimybė išreikšti savo susirūpinimą, o valstybės institucijoms – atkreipti į jį reikiamą dėmesį.

192 Visuomenės teisė gauti šią informaciją yra skaidrumo principo, kurį įgyvendina Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatų visuma, išraiška, kaip matyti iš šio reglamento 2 konstatuojamosios dalies, pagal kurią atvirumas leidžia piliečiams artimiau dalyvauti sprendimų priėmimo procese, taip pat garantuoja didesnį valdymo teisėtumą, veiksmingumą ir didesnį atskaitomybės mastą ir padeda stiprinti demokratijos principus (2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *API / Komisija*, T-36/04, Rink. p. II-3201, 96 punktas).

193 Nors iš tiesų viršesnis viešasis interesas, pateisinantis dokumento atskleidimą, nebūtinai turi skirtis nuo principų, kurie grindžia Reglamentą Nr. 1049/2001 (145 punkte minėto Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija* 92 punktas), vis dėlto iš teismo praktikos matyti, kad negalima, remiantis vien bendraisiais pagrindais, nustatyti, jog skaidrumo principas turi ypatingą reikšmę ir gali būti svarbesnis už priežastis, pateisinančias atsisakymą atskleisti atitinkamus dokumentus, ir kad pareiškėjas turi konkrečiai remtis aplinkybėmis, parodančiomis, jog egzistuoja viršesnis viešasis interesas, pateisinantis atitinkamų dokumentų atskleidimą (šiuo klausimu žr. 145 punkte minėto Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija* 93 ir 94 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

194 Nagrinėjamu atveju iš ieškovių argumentų, apibendrintų šio sprendimo 190 punkte, matyti, kad jos iš esmės tik teigia, jog tai, kad prašoma informacija yra informacija apie aplinką, susijusi su pavojingomis medžiagomis, pateisina didesnį skaidrumą ir visuomenės galimybę susipažinti su šia informacija tam, kad piliečiai galėtų geriau dalyvauti sprendimų priėmimo procese ir taip būtų sumažintas pavojus sveikatai ir aplinkai. Taip elgdamosi ieškovės apskritai remiasi tik principais, pagrindžiančiais Reglamentą Nr. 1367/2006, aiškinamą kartu su Reglamentu Nr. 1049/2001, ir nepateikia jokio argumento, patvirtinančio, kad, kiek tai susiję su tiksliu medžiagų kiekiu, šie principai, atsižvelgiant į konkrečias šios bylos aplinkybes, turi ypatingą reikšmę. Kaip matyti iš šio sprendimo 193 punkte minėtos teismo praktikos, remiantis bendraisiais pagrindais negalima nustatyti, kad skaidrumo principas konkrečiu atveju turi ypatingą reikšmę ir yra svarbesnis už priežastis, pateisinančias atsisakymą atskleisti prašomus dokumentus.

195 Be to, ieškovės taip pat nenurodo priežasčių, dėl kurių būtina paskelbti tikslų nagrinėjamų medžiagų kiekį ir kodėl nepakanka paskelbti bendrų registruotos medžiagos kiekio ribų, kaip numatyta Reglamento REACH 119 straipsnio 2 dalies b punkte, kad būtų patenkintas visuomenės interesas atskleisti informaciją.

196 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad viršesnis viešasis interesas atskleisti informaciją, kurios prašoma paraiškos dėl informacijos 2 punkte, neatsiranda vien dėl aplinkybės (darant prielaidą, jog ji įrodyta), kad atitinkama informacija yra informacija apie aplinką.

– Dėl informacijos, susijusios su teršalų išmetimu į aplinką, sąvokos, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalį

197 Ieškovės teigia, kad informacija apie tikslų medžiagos kiekį, patiektą rinkai, yra informacija apie teršalų išmetimą į aplinką. Todėl pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnį laikoma, kad egzistuoja viršesnis viešasis interesas atskleisti šią informaciją.

198 Ieškovės taip pat pateikia nuorodą į Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies d punktą, kuriame numatyta, viena vertus, teisė atmesti paraišką dėl informacijos apie aplinką tuo atveju, kai šios informacijos atkleidimas turėtų neigiamą įtaką „komercinės ir pramoninės informacijos konfidencialumui, teisėtų ekonominių interesų apsaugai, kai tokią apsaugą reglamentuoja įstatymai“, ir, kita vertus, tai, kad „pagal šią sistemą su teršalų išmetimais į aplinką susijusi informacija yra teikiama visuomenei“.

199 Pirma, kalbant apie informacijos apie teršalų išmetimą į aplinką atskleidimą, reikia priminti, kad Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsniu į Reglamentą Nr. 1049/2001 įtraukiamos specialios taisyklės, susijusios su paraiškomis dėl galimybės susipažinti su informacija apie aplinką (145 punkte minėto Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija* 79 punktas).

200 Konkrečiai kalbant, Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje numatyta teisinė prezumpcija, kad esama viršesnio viešojo intereso atskleisti informaciją, kai prašoma informacija yra susijusi su teršalų išmetimu į aplinką, išskyrus atvejus, kai ši informacija susijusi su tyrimais, ypač dėl galimų Sąjungos teisės pažeidimų (šiuo klausimu žr. 119 punkte minėto Sprendimo *LPN / Komisija* 108 punktą).

201 Toliau Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatyta, kad atitinkama institucija, nagrinėjanti paraišką dėl galimybės susipažinti su dokumentu, turi jį atskleisti, kai prašoma informacija susijusi su teršalų išmetimu į aplinką, net jeigu toks atskleidimas gali pakenkti konkretaus fizinio ar juridinio asmens komercinių interesų apsaugai, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką.

202 Šiuo klausimu reikia priminti, kad tuo atveju, kai institucijos ketina remtis išimtimi atmesdamos paraišką dėl galimybės susipažinti su dokumentais, jos šią išimtį turi aiškinti ir taikyti siaurai (žr. 2011 m. liepos 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Švedija / MyTravel ir Komisija*, C-506/08 P, Rink. p. I-6237, 75 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką), kad nebūtų pakenkta bendrojo principo, kad visuomenei turi būti sudaryta kuo didesnė galimybė susipažinti su jų turimais dokumentais, taikymui (2011 m. gegužės 24 d. Bendrojo Teismo sprendimo *NLG / Komisija*, T-109/05 ir T-444/05, Rink. p. II-2479, 123 punktas).

203 Tačiau atsižvelgiant į tai, kad tuo atveju, kai prašoma informacija susijusi su teršalų išmetimu į aplinką, atskleidimas susijęs su visuomenės interesu, kuris yra svarbesnis už išimties saugomą interesą, pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį leidžiama konkrečiai įgyvendinti minėtą bendrąjį principą.

204 Antra, kiek tai susiję su teršalų išmetimo į aplinką apibrėžtimi, svarbu pažymėti, kad sąvoka „teršalų išmetimas į aplinką“ nėra apibrėžta nei Orhuso konvencijoje, nei Reglamente Nr. 1367/2006.

205 Vis dėlto, nors Reglamente Nr. 1367/2006 nėra aiškios teršalų išmetimo į aplinką sąvokos apibrėžties, šio reglamento 2 straipsnio 1 dalies d punkto ii papunktyje pateiktoje informacijos apie aplinką sąvokos apibrėžtyje paminėti „teršalai, išleidimai ir kiti išmetimai į aplinką, darantys arba galintys daryti įtaką i punkte nurodytiems aplinkos elementams“. Šiame i punkte kalbama apie „aplinkos elementų būklę“, o ne apie „žmonių sveikatos ir saugumo būklę“, apie kurią kalbama tos nuostatos vi punkte.

206 Net jeigu Reglamento Nr. 1367/2006 2 straipsnio 1 dalies d punkte iš principo siekiama apibrėžti informacijos apie aplinką sąvoką, vis dėlto, atsižvelgiant į šios nuostatos ii punkto formuluotę, galima daryti išvadą, kad teršalais gali būti laikomi tik išmetimai į aplinką, kurie daro arba gali daryti įtaką aplinkos elementams.

207 Be to, reikia pažymėti, kad 2000 m. paskelbtoje Orhuso konvencijos taikymo gairių redakcijoje pateikiama nuoroda į teršalų išmetimo apibrėžtį, pateiktą 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvoje 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės (OL L 257, p. 26; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 3 t., p. 80), kurios 2 straipsnio 5 punkte teršalų išmetimas apibrėžtas kaip medžiagų, virpesių, šilumos arba triukšmo tiesioginis arba netiesioginis išleidimas iš įrenginio pavienių arba paskleistų šaltinių į orą, vandenį arba dirvą, o įrenginys šio straipsnio 3 punkte apibrėžtas kaip stacionarus technikos objektas, kuriame vykdoma vienos arba keleto tos direktyvos I priede išvardytų rūšių veikla.

208 Nagrinėjamu atveju, nesant reikalo priimti sprendimo dėl to, ar taikymo gairėse pateikta teršalų išleidimo į aplinką apibrėžtis, pagal kurią išmetama turi būti iš įrenginio, gali padėti aiškinti Reglamentą Nr. 1367/2006, reikia konstatuoti, kad bet kuriuo atveju vien medžiagos pagaminimo ar pateikimo rinkai negalima laikyti šios medžiagos išmetimu į aplinką, todėl informacija apie pagamintą ar rinkai pateiktą kiekį taip pat negali būti laikoma informacija, susijusia su teršalų išmetimu į aplinką.

209 Pirma, reikia pažymėti, kad šios išvados nepaneigia ieškovių argumentas, kad rinkai pateikta medžiaga būtinai sąveikauja su aplinka ir žmonėmis, todėl pateikimas rinkai jau yra teršalų išmetimas į aplinką.

210 Visų pirma reikia priminti, kad, kaip matyti iš to, kas išdėstyta šio sprendimo 205 ir 206 punktuose, sąveikos su žmonių sveikata ar saugumu nepakanka, jog būtų galima daryti išvadą, kad teršalai yra išmetami į aplinką ir kad toks išmetimas reiškia išleidimą į aplinką, kuris turi ar gali turėti įtakos aplinkos elementams.

211 Kiek ieškovės teigia, kad pateikus medžiagą rinkai ūkio subjektas jos nebekontroliuoja ir ji gali būti išleista į aplinką ir daryti įtaką jos elementams, reikia pažymėti, kad išmetimas į aplinką, kurį suponuoja teršalų išleidimo sąvoka, turi būti ne tik galimas, bet ir realus. Abstraktus pavojus, kad medžiaga bus išleista į aplinką, atsiranda nuo jos pagaminimo momento. Žinoma, negalima atmesti fakto, kad šis pavojus padidės medžiagą pateikus rinkai. Vis dėlto nei medžiagos pagaminimas, nei jos pateikimas rinkai nereiškia, kad ši medžiaga išleidžiama į aplinką. Vien pavojus, kad medžiaga gali būti išleista į aplinką, nepateisina informacijos apie pagamintos ar rinkai pateiktos medžiagos kiekį pripažinimo informacija apie teršalų išmetimą į aplinką.

212 Toliau reikia pažymėti, kad yra medžiagų, pavyzdžiui, tarpinių medžiagų, kaip jos suprantamos pagal Reglamento REACH 3 straipsnio 15 dalį (žr. šio sprendimo 17 punktą), kurios, jei naudojamos tam, kam skirtos, nėra išleidžiamos į aplinką.

213 Nors visos medžiagos, išskyrus tarpines, gali būti išleistos į aplinką tam tikru jų gyvavimo ciklo momentu, tai nereiškia, kad informaciją apie pagamintą ar rinkai pateiktą šių medžiagų kiekį galima laikyti informacija apie išleidimą į aplinką, kuri turi ar gali turėti įtakos aplinkos elementams (žr. šio sprendimo 206 punktą).

214 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad negalima teigti, jog paraiškos dėl informacijos 2 punkte prašoma informacija yra susijusi su teršalų išmetimu į aplinką. Vadinasi, nagrinėjamu atveju Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio taikymas negali lemti viršesnio viešojo intereso egzistavimo.

– Dėl įvairių esamų interesų palyginimo

215 Ieškovės teigia, kad ECHA nesilaikė pareigos palyginti visuomenės interesą atkleisti informaciją apie aplinką ir atitinkamų bendrovių komercinį interesą atsisakyti ją atskleisti, o rėmėsi Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies c punkte numatyta teisine prezumpcija, kad informacijos apie tikslų kiekį atskleidimas kenkia komercinių interesų apsaugai.

216 Tokiam argumentui negalima pritarti.

217 Kaip nurodyta šio sprendimo 178 punkte, remdamasi minėta teisine prezumpcija, ECHA turėjo teisę daryti išvadą, kad prašomos informacijos atskleidimas pakenktų atitinkamų bendrovių komercinių interesų apsaugai, ir neprivalėjo konkrečiai išnagrinėti visos informacijos. Toliau, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pabaiga, ji išnagrinėjo, ar šiuo konkrečiu atveju viršesnis viešasis interesas pateisina atskleidimą. Galiausiai, pateikdama motyvus, kurie buvo pakankamai išsamūs, kad būtų galima suprasti jos argumentus, ji priėjo prie teisingos išvados, jog viršesnio viešojo intereso nebuvo.

218 Šiomis aplinkybėmis reikia atmesti ieškovių kaltinimą, siejamą su tuo, kad ECHA neatsižvelgė į visuomenės interesą ar viršesnį viešąjį interesą atskleisti atitinkamą informaciją apie aplinką ir tinkamai nepalygino įvairių interesų, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pabaigą.

219 Ieškovės taip pat neįrodė, kad ECHA nesilaikė principo, pagal kurį teisės susipažinti su informacija apie aplinką išimtys turi būti aiškinamos siaurai. Paraiškos dėl informacijos atmetimas, grindžiamas Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies c punkte numatyta teisine prezumpcija ir tuo, kad nėra viršesnio viešojo intereso, pateisinančio prašomos informacijos atskleidimą, neleidžia daryti išvados, kad teisės susipažinti su informacija išimtis nebuvo taikoma siaurai.

220 Tai reiškia, kad ketvirtąjį ir penktąjį pagrindus, taip pat trečiąjį pagrindą, kiek jis siejamas su Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies ir Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu, reikia atmesti kaip nepagrįstus, kiek tai susiję su paraiškos dėl informacijos 2 punktu.

b) Dėl antrojo ieškinio pagrindo, siejamo su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 6 dalių pažeidimu

Dėl pirmos dalies, siejamos su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalies pažeidimu

221 Ieškovės teigia, kad ECHA neįvykdė savo pareigos konsultuotis su trečiosiomis šalimis ir taip pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalį.

222 Reikia priminti, kad, remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalimi, dėl trečiosios šalies parengtų dokumentų institucija turi su ja pasitarti, siekdama nustatyti, ar taikytina išimtis, numatyta to paties reglamento 4 straipsnio 1 arba 2 dalyse, nebent būtų akivaizdu, kad dokumentas turi arba neturi būti atskleistas. Tai reiškia, kad institucijos nėra įpareigotos konsultuotis su atitinkama trečiąja šalimi, jei akivaizdu, kad dokumentas turi arba neturi būti atskleistas. Visais kitais atvejais institucijos privalo konsultuotis su atitinkamomis trečiosiomis šalimis. Todėl konsultavimasis su atitinkamomis trečiosiomis šalimis paprastai yra išankstinė sąlyga siekiant nustatyti, ar taikytinos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytos išimtys, kai dokumentas yra parengtas trečiosios šalies (2004 m. lapkričio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds / Komisija*, T-168/02, Rink. p. II-4135, 55 punktas; 2008 m. sausio 30 d. Sprendimo *Terezakis / Komisija*, T-380/04, dar nepaskelbto Rinkinyje, 54 punktas ir 2012 m. spalio 3 d. Sprendimo *Jurašinović / Taryba*, T-63/10, Rink., 83 punktas).

223 Taip pat reikia priminti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalyje numatytos konsultacijos su trečiąja šalimi, kita nei valstybė narė, nėra institucijai privalomos, bet jos turi jai leisti įvertinti, ar šio straipsnio 1 arba 2 dalyje numatyta išimtis turi būti taikoma (222 punkte minėto Sprendimo *Jurašinović / Taryba* 87 punktas).

224 Kiek tai susiję su paraiškos dėl informacijos 2 punktu, ECHA, atsisakydama atskleisti tikslų kiekį dėl to, kad tai pakenktų atitinkamų asmenų komercinių interesų apsaugai, taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje numatytą išimtį. Nors neginčytina, kad ECHA nesikonsultavo su atitinkamomis bendrovėmis prieš priimdama sprendimą dėl paraiškos, iš šio sprendimo 222 punkte nurodytos teismo praktikos matyti, kad konsultacijų su trečiosiomis šalimis nebuvimas atitinka Reglamentą Nr. 1049/2001, jei atitinkamiems dokumentams aiškiai taikoma viena iš tame reglamente numatytų išimčių.

225 Nagrinėjamu atveju šio sprendimo 178 punkte jau buvo nustatyta, jog ECHA, remdamasi, be kita ko, Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies c punkte numatyta teisine prezumpcija, padarė teisingą išvadą, kad tikslaus atitinkamų medžiagų kiekio atskleidimas pakenktų atitinkamų bendrovių komercinių interesų apsaugai ir kad nesant viršesnio viešojo intereso, pateisinančio atskleidimą, reikia atsisakyti leisti susipažinti su prašoma informacija. Taigi reikia daryti išvadą, kad nagrinėjamai informacijai aiškiai taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatyta išimtis, todėl nereikėjo konsultuotis su trečiosiomis šalimis.

226 Ieškovės negali kelti abejonių dėl šios išvados pateikdamos nuorodą į 2010 m. gruodžio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Stichting Natuur en Milieu ir kt.* (C-266/09, Rink. p. I-13119). Tame sprendime Teisingumo Teismas nusprendė, be kita ko, dėl Direktyvos 2003/4 4 straipsnio, susijusio su teisės susipažinti su informacija išimtimis, aiškinimo. Iš tiesų, minėto sprendimo konstatuojamosios dalies 3 punkte nurodyta, jog Direktyvos 2003/4 4 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jame reikalaujamas visuomenės intereso informacijos apie aplinką atskleidimu palyginimas su atsisakymo ją pateikti interesu turi būti atliktas kiekvienu konkrečiu kompetentingoms institucijoms pateiktu atveju, nors nacionalinės teisės aktų leidėjas bendro pobūdžio nuostatoje gali įtvirtinti kriterijus, palengvinančius tokį lyginamąjį egzistuojančių interesų vertinimą. Vis dėlto Teisingumo Teismas nenusprendė, kad Sąjungos institucijos negali atsižvelgti į teisinę prezumpciją, kaip antai Sąjungos teisės akto leidėjo numatytą Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies c punkte, ir kad jos turi konsultuotis su trečiosiomis šalimis netgi tuomet, kai aišku, kad dokumentas turi ar neturi būti atskleistas, nepaisant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalies formuluotės.

227 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad antrojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

Dėl antros dalies, siejamos su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalies ir proporcingumo principo pažeidimu

228 Pirma, ieškovės teigia, kad ECHA neįvykdė savo pareigos išnagrinėti galimybę leisti susipažinti su dalimi informacijos apie tikslų kiekvieno pareiškėjo rinkai pateiktą kiekį ir taip pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalį.

229 Remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalimi darytina išvada, kad jei viena ar kelios teisės susipažinti su informacija išimtys taikomos tik vienai prašomo dokumento daliai, likusios dokumento dalys turi būti atskleistos. Be to, pagal proporcingumo principą reikalaujama, kad išimtys neviršytų to, kas tinkama ir būtina tikslui pasiekti (2001 m. gruodžio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Taryba / Hautala*, C-353/99 P, Rink. p. I-9565, 28 punktas ir 2013 m. kovo 19 d. Bendrojo Teismo sprendimo *In ‘t Veld / Komisija*, T-301/10, Rink., 200 punktas).

230 Bendrasis Teismas jau yra nusprendęs, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalį turi būti konkrečiai ir individualiai išnagrinėtas kiekvieno dokumento turinys. Tik atlikusi tokį kiekvieno dokumento nagrinėjimą institucija gali įvertinti galimybę leisti pareiškėjui susipažinti su dokumentų dalimi. Dokumentų vertinimo, kuris atliekamas remiantis kategorijomis, o ne šiuose dokumentuose esančia konkrečia informacija, nepakanka, nes institucijai, atlikusiai privalomą tyrimą, turi būti sudaryta galimybė konkrečiai įvertinti, ar nurodyta išimtis iš tikrųjų taikoma visai šiuose dokumentuose esančiai informacijai (šiuo klausimu žr. 146 punkte minėto Sprendimo *Franchet ir Byk / Komisija* 117 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

231 Kaip matyti iš šio sprendimo 169 punkte nurodytos teismo praktikos, principui, kad paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais nagrinėjimas turi būti konkretus ir individualus, vis dėlto taikomos išimtys, be kita ko, tuo atveju, kai egzistuoja bendra prezumpcija, kad atitinkamo dokumento atskleidimas pakenktų interesams, saugomiems Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytų išimčių. Be to, šio sprendimo 177 punkte jau buvo nurodyta, kad tai juo labiau galioja tuomet, kai tokia prezumpcija yra aiškiai įtvirtinta teisės normoje – nagrinėjamu atveju Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies c punkte.

232 Kiek ieškovės tvirtina, kad ECHA, vertindama konkretų atvejį, nesvarstė galimybės atskleisti informaciją apie konkrečių medžiagų kiekį, reikia pažymėti, kad Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies c punkte numatyta teisinė prezumpcija, kad tikslaus kiekio atskleidimas kenkia atitinkamų asmenų komercinių interesų apsaugai, apima visas nagrinėjamas medžiagas ir kad ieškovės nei dėl visų šių medžiagų, nei dėl konkrečių medžiagų nepateikė įrodymų, galinčių paneigti šią teisinę prezumpciją. Ieškovės taip pat neįrodė, kad egzistuoja viršesnis viešasis interesas, pateisinantis, bent jau dėl dalies

medžiagų, prašomos informacijos atskleidimą. Todėl ECHA, neprivalėdama atlikti konkretaus atvejo nagrinėjimo, galėjo padaryti išvadą, kad informacijai apie tikslų visų nagrinėjamų medžiagų kiekį taikoma išimtis, numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje.

233 Antra, dublike ieškovės tvirtina, kad ECHA pažeidė proporcingumo principą, nes neatsižvelgė į galimybę atskleisti informaciją apie konkrečių medžiagų kiekį, kaip numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalyje.

234 ECHA teigia, kad taip ieškovės pateikia naują ieškinio pagrindą, kuris nepriimtinas arba bent jau nepagrįstas.

235 Visų pirma dėl ECHA nurodyto nepriimtinumo pagrindo reikia priminti, kad iš 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto ir 48 straipsnio 2 dalies nuostatų matyti, jog ieškinyje turi būti nurodytas bylos dalykas ir teisinių pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka, ir kad vykstant procesui negalima pateikti naujų teisinių pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Tačiau pagrindas, kuriuo išplečiamas anksčiau tiesiogiai ar netiesiogiai ieškinyje nurodytas pagrindas ir kuris yra glaudžiai su juo susijęs, turi būti pripažintas priimtinu. Tas pats taikytina ir kaltinimui, nurodytam grindžiant ieškinio pagrindą (229 punkte minėto Sprendimo *In ‘t Veld / Komisija* 97 punktas).

236 Kaip matyti iš šio sprendimo 229 punkte nurodytos teismo praktikos, atitinkama valdžios institucija turi laikytis proporcingumo principo taikydama teisės susipažinti su dokumentais išimtis. Konkrečiai kalbant, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalimi siekiama padėti laikytis šio principo, leidžiant atskleisti dalį informacijos, jei teisės susipažinti išimtis taikoma tik daliai prašomo dokumento, kad nebūtų viršyta tai, kas tinkama ir būtina tikslui pasiekti. Šiomis aplinkybėmis ieškovių pateikta nuoroda į proporcingumo principą yra ne naujas ieškinio pagrindas, o kaltinimas, kuriuo patikslinamas pagrindas, siejamas su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalies pažeidimu. Ieškovės iš esmės teigia, kad pažeisdama šią nuostatą ECHA kartu pažeidė proporcingumo principą.

237 Iš to matyti, kad kaltinimas, siejamas su proporcingumo principo pažeidimu, yra priimtinas.

238 Toliau, kiek tai susiję su esme, vis dėlto reikia konstatuoti, kad šis kaltinimas nepagrįstas, nes ECHA nepažeidė proporcingumo principo reikalavimų dėl to, kad, išnagrinėjusi konkretų atvejį, nesuteikė galimybės susipažinti su dalimi prašomos informacijos.

239 Šio sprendimo 232 punkte jau buvo nurodyta, kad, atsižvelgiant į Reglamento REACH 118 straipsnio 2 dalies c punkte numatytą teisinę prezumpciją, toks konkretaus atvejo nagrinėjimas nebuvo reikalingas. Ši nuostata neviršija to, kas tinkama ir būtina tikslui pasiekti, t. y. apsaugoti komercinius interesus.

240 Šiuo klausimu svarbu pažymėti, kad ši teisinė prezumpcija nebūtinai užkerta kelią galimybei susipažinti su prašoma informacija, bet, priešingai, egzistuoja galimybė prireikus nurodyti aplinkybes, galinčias paneigti šią prezumpciją arba patvirtinti, kad egzistuoja viršesnis viešasis interesas, pateisinantis visos prašomos informacijos ar jos dalies atskleidimą (pagal analogiją žr. šio sprendimo 172 punkte nurodytą teismo praktiką). Be to, ECHA bet kuriuo atveju privalo pagal Reglamento REACH 119 straipsnio 2 dalies b punktą paskelbti bendras užregistruotos medžiagos kiekio ribas. Taigi Reglamentas REACH tam tikru mastu leidžia susipažinti su informacija apie medžiagos kiekį, net jeigu ir neatskleidžiamas tikslus jos kiekis.

241 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad reikia atmesti antrojo pagrindo antrą dalį, taigi ir visą minėtą pagrindą, kiek tai susiję su paraiškos dėl informacijos 2 punktu.

242 Iš to galima daryti išvadą, kad ieškinys nepagrįstas, kiek jis susijęs su paraiškos dėl informacijos 2 punkto atmetimu.

4. *Dėl antrojo ir trečiojo pagrindų, kurie siejami atitinkamai: antrasis – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalies pažeidimu, o trečiasis – su Orhuso konvencijos 4 straipsnio 1, 3 ir 4 dalių ir Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu, kiek tai susiję su paraiškos dėl informacijos 3 punktu*

a) Dėl antrojo ieškinio pagrindo, siejamo su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalies pažeidimu

243 Ieškovės teigia, kad ECHA neįvykdė savo pareigų, kylančių iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalies.

244 Konkrečiai kalbant, ieškovės tvirtina, kad ECHA turėjo pasitarti su pareiškėjais, pateikusiais konfidencialumo prašymą neatskleisti bendrų kiekio ribų. Jos priduria, kad, kiek tai susiję su kitais pareiškėjais, pasitarti nebuvo būtina, nes akivaizdu, jog nebuvo jokios priežasties atsisakyti leisti susipažinti su prašoma informacija.

245 ECHA nurodo, kad konsultuotis su trečiosiomis šalimis nereikėjo, nes ji neprivalėjo su jomis tartis dėl informacijos, kurios ji neturėjo. Be to, net jeigu ji būtų turėjusi šią informaciją, jai būtų taikomos tik Reglamento REACH 119 straipsnyje įtvirtintos specialios nuostatos, susijusios su paskelbimu internete.

246 Viena vertus, reikia priminti, kad pagal Reglamento REACH 119 straipsnio 2 dalies b punktą informacija apie bendras kiekio ribas skelbiama internete, nebent pateiktas prašymas užtikrinti konfidencialumą, kurį ECHA pripažįsta pagrįstu.

247 Kita vertus, reikia pažymėti, kad Reglamentas Nr. 1049/2001, remiantis jo 2 straipsnio 3 dalimi, „taikomas visiems institucijos turimiems dokumentams, t. y. jos parengtiems arba gautiems ir esantiems jos žinioje, susijusiems su visomis Europos Sąjungos veiklos sritimis“, ir kad pagal Reglamento REACH 118 straipsnio 1 dalį „[ECHA] saugomiems dokumentams taikomas Reglamentas <...> Nr. 1049/2001“. Vadinasi, teisė susipažinti su institucijų dokumentais, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 3 dalį, susijusi tik su esamais ir atitinkamos institucijos turimais dokumentais (105 punkte minėto Sprendimo *Strack / Komisija* 38 punktas).

248 Nagrinėjamu atveju paraiškos dėl informacijos 3 punkte *ChemSec* prašė leisti susipažinti su informacija apie 356 nagrinėjamų medžiagų užregistruotas bendras kiekio ribas, jei nebūtų galimybės susipažinti su informacija, nurodyta paraiškos dėl informacijos 2 punkte, t. y. tiksliu šių medžiagų kiekiu (žr. šio sprendimo 35 punktą).

249 Ginčijamo sprendimo 1 punkto c papunktyje ECHA nurodė, kad „prašomo dokumento nėra nei duomenų bazėse, nei jos bylose“ ir kad Reglamente Nr. 1049/2001 nėra nustatyta pareiga parengti dokumentus tam, kad būtų atsakyta į paraiškas dėl galimybės susipažinti su dokumentais. Kad galėtų ieškovei pateikti tokį dokumentą, darant prielaidą, kad paraiškos dėl registravimo iš tikrųjų buvo pateiktos dėl visų atitinkamų medžiagų, ji turėtų surinkti informaciją, esančią visose registravimo bylose, ir apskaičiuoti bendras atitinkamų medžiagų kiekio ribas. Ji pažymėjo, kad tas pats pasakytina apie galimybę susipažinti su kiekvienos paraiškoje nurodytos medžiagos tikslaus kumuliacinio kiekio ribomis, jei šią paraišką reikėtų taip aiškinti. Vis dėlto ECHA pridūrė, kad ji buvo surinkusi informaciją apie kiekio ribas iš paraiškoje nurodytų medžiagų atskirų bylų. Prie savo rašto ji pridėjo lentelę su šia informacija pažymėdama, kad „bendrų kiekio ribų nustatymo metodas <...> dar rengiamas“ ir kad todėl ji „neturėjo galimybės užtikrinti šios rankiniu būdu surinktos informacijos tikslumo“.

250 Ieškovės teigia negavusios prašomos informacijos, kiek jų paraiška susijusi su kiekvieno pareiškėjo kiekio ribomis, o ne su apibendrintais duomenimis. Jos priduria, kad pagal Reglamento REACH 119 straipsnio 2 dalies b punktą reikalaujama, jog ECHA paskelbtų bendras kiekio ribas dėl kiekvieno

pareiškėjo atskirai. Be to, nors ieškovės netvirtina, kad ECHA turėjo informacijos apie bendras kiekio ribas, jos mano, kad ECHA privalėjo turėti šiuos duomenis, nes ji turėjo juos paskelbti pagal Reglamento REACH 119 straipsnio 2 dalies b punktą.

251 Reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo priėmimo dieną ECHA dar nebuvo nustačiusi bendrų kiekio ribų apskaičiavimo metodo, taigi negalėjo patenkinti ieškovių paraiškos dėl galimybės susipažinti su šiais duomenimis.

252 Taip pat pažymėtina, kad Reglamente REACH pareiga, kylanti iš šio reglamento 119 straipsnio 2 dalies b punkto, nėra siejama su teise susipažinti su dokumentais, numatyta jo 118 straipsnio 1 dalyje, aiškinamoje kartu su Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 1 dalimi. Taigi pateikiant paraišką dėl galimybės susipažinti su dokumentais negalima reikalauti, kad būtų laikomasi pareigos paskelbti internete (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 105 punkte minėto Sprendimo *Strack / Komisija* 44 punktą). Turint tai omenyje, paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais negali įpareigoti ECHA sukurti tam tikrus duomenis, kurių nėra, net jeigu šių duomenų atskleidimas numatytas Reglamento REACH 119 straipsnyje.

253 Vadinasi, ECHA turėjo teisę atmesti paraiškos dėl informacijos 3 punktą motyvuodama tuo, kad ji neturėjo prašomos informacijos. Kadangi ECHA neprivalo konsultuotis su trečiosiomis šalimis dėl informacijos, kurios ji neturi, jos negalima kaltinti pažeidus Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalį.

254 Darytina išvada, kad antrasis pagrindas turi būti atmestas, kiek tai susiję su paraiškos dėl informacijos 3 punktu.

b) Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, siejamo su Orhuso konvencijos 4 straipsnio 1, 3 ir 4 dalių ir Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu

255 Ieškovės kaltina ECHA tuo, kad ši pažeidė Orhuso konvencijos 4 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis ir Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalį, kai atsisakė leisti joms susipažinti su informacija apie chemines medžiagas, nurodytas jų paraiškoje dėl informacijos.

256 Kiek trečiasis pagrindas taip pat susijęs su paraiškos dėl informacijos 3 punktu, reikia priminti, kad pagal 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą ieškinyje turi būti pateikta pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Ši nuoroda turi būti pakankamai aiški ir tiksli, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – priimti sprendimą dėl ieškinio prireikus be jokios kitos papildomos informacijos, kuria galima būtų pasiremti. Taigi ieškovas turi išsamiai išplėtoti pagrindą, kuriuo grindžiamas ieškinys, todėl abstraktus paaiškinimas neatitinka Procedūros reglamento reikalavimų (2013 m. rugsėjo 12 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Besselink / Taryba*, T-331/11, dar nepaskelbto Rinkinyje, 38 punktas).

257 Konstatuotina, kad ieškovės tik teigia, jog paraiška dėl informacijos yra susijusi su informacija apie aplinką ir kad teisės susipažinti su tokia informacija išimtys reglamentuojamos Orhuso konvencijoje ir Reglamente Nr. 1367/2006. Vis dėlto ieškovės nepaaiškina, kodėl Orhuso konvencija ar Reglamentas 1367/2006 galėjo užkirsti kelią tam, kad ECHA atmestų paraiškos dėl informacijos 3 punktą motyvuodama tuo, kad ji neturi prašomos informacijos. Taigi iš nagrinėjamo pagrindo negalima suprasti, kokiu pažeidimu kaltinama, todėl Bendrasis Teismas negali vykdyti kontrolės.

258 Todėl, remiantis 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktu, trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepriimtiną, kiek jis susijęs su paraiškos dėl informacijos 3 punktu.

259 Be to, pažymėtina, kad Orhuso konvencijos 4 straipsnio 3 dalies a punkte aiškiai nurodyta, jog paraiškos dėl informacijos apie aplinką galima netenkinti, jei valdžios institucija, kuriai pateikta paraiška, neturi prašomos informacijos. Pagal Reglamento Nr. 1367/2006 3 straipsnio pirmą pastraipą „Reglamentas <...> Nr. 1049/2001 taikomas bet kokiam pareiškėjo prašymui susipažinti su Bendrijos institucijų ir organų turima informacija apie aplinką“, o tai taip pat leidžia daryti išvadą, kad ši nuoroda susijusi tik su esamais ir atitinkamos institucijos turimais dokumentais. Vadinasi, net darant prielaidą, kad bendros kiekio ribos yra informacija apie aplinką, ši aplinkybė negali kelti abejonių dėl paraiškos dėl informacijos 3 punkto atmetimo teisėtumo.

260 Atsižvelgiant į tai, ieškinys turi būti atmestas, kiek jis susijęs su paraiškos dėl informacijos 3 punktu.

261 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad, kiek tai susiję su paraiškos dėl informacijos 1 punktu, nebėra reikalo priimti sprendimo dėl ieškinio, nes pavadinimai ir kontaktiniai duomenys, kuriuos atskleisti prašė ieškovės, 2014 m. balandžio 23 d. buvo paskelbti ECHA internetiniame tinklalapyje (žr. šio sprendimo 121 punktą). Kiek tai susiję su kita informacija, apie kurią kalbama paraiškos dėl informacijos 1 punkte, ieškinys turi būti patenkintas (žr. šio sprendimo 164 punktą) ir ši ginčijamo sprendimo dalis turi būti panaikinta.

262 Kita vertus, kiek tai susiję su paraiškos dėl informacijos 2 ir 3 punktų atmetimu, ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

263 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Tačiau Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad, be savo bylinėjimosi išlaidų, šalis padengia dalį kitos šalies bylinėjimosi išlaidų, jeigu tai pateisinama atsižvelgiant į nagrinėjamos bylos aplinkybes. Be to, pagal Procedūros reglamento 137 straipsnį, jeigu byloje nereikia priimti sprendimo, Teismas išlaidų klausimą sprendžia savo nuožiūra.

264 Nagrinėjamu atveju, kadangi ieškinys buvo pripažintas iš dalies pagrįstu, ieškovės, ECHA ir *Cefic* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

265 Be to, pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį įstojusios į bylą institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Komisija taip pat turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. **Nebėra reikalo nuspręsti dėl ieškinio, kuriuo prašoma panaikinti 2011 m. kovo 4 d. Europos cheminių medžiagų agentūros (ECHA) sprendimą, kiek juo buvo atsisakyta atskleisti informaciją, kurios prašoma paraiškos dėl informacijos 1 punkte, kiek tai susiję su 6 611 bendrovių pavadinimais ir kontaktiniais duomenimis, kurie 2014 m. balandžio 23 d. paskelbti internete.**

2. **Panaikinti 2011 m. kovo 4 d. ECHA sprendimą, kiek juo atsisakyta atskleisti informaciją, kurios prašoma paraiškos dėl informacijos 1 punkte, kiek tai susiję su informacija, kuri 2014 m. balandžio 23 d. dar nebuvo atskleista.**

3. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

4. **Kiekviena šalis, įskaitant Europos Komisiją ir *European Chemical Industry Council (Cefic)*, padengia savo bylinėjimosi išlaidas**.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Paskelbta 2015 m. rugsėjo 23 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Teisinis pagrindas 2

A – Tarptautinė teisė 2

1. ADPIC sutartis 2

2. Orhuso konvencija 3

B – Sąjungos teisė 4

1. Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 4

2. Direktyva 2003/4/EB 7

3. Reglamentas REACH 7

4. Reglamentas (EB) Nr. 1367/2006 10

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas 12

Procesas ir šalių reikalavimai 17

Dėl teisės 18

A – Dėl priimtinumo 18

1. Dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo 18

2. Dėl nepriimtinumu grindžiamo pagrindo, siejamo su ieškinio dalyko nepriimtinumu 20

B – Dėl ginčo dalyko išlikimo, kiek tai susiję su paraiška dėl informacijos, nes ji susijusi su pareiškėjų pavadinimais ir kontaktiniais duomenimis, kurie buvo atskleisti po to, kai buvo pareikštas ieškinys 21

C – Dėl esmės 23

1. Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, siejamo su Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 2 dalies pažeidimu ir susijusio su paraiškos dėl informacijos 1–3 punktais 23

2. Dėl ketvirtojo ir penktojo pagrindų, kurie atitinkamai siejami: ketvirtasis – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos ir 3 dalies pirmos pastraipos pažeidimu, o penktasis – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinės pastraipos ir 3 dalies pirmos pastraipos pažeidimu, kiek jie susiję su paraiškos dėl informacijos 1 punktu 25

a) Dėl pirmos dalies, siejamos su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos pažeidimu 25

b) Dėl antros dalies, siejamos su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pažeidimu . 26

3. Dėl antrojo, trečiojo, ketvirtojo ir penktojo pagrindų, kurie siejami atitinkamai: antrasis – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 6 dalių pažeidimu, trečiasis – su Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies ir Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies

pažeidimu, ketvirtasis – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos pažeidimu, o penktasis – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinės pastraipos pažeidimu, kiek jie susiję su paraiškos dėl informacijos 2 punktu ... 28

a) Dėl trečiojo, ketvirtojo ir penktojo pagrindų, kurie siejami atitinkamai: trečiasis – su Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies ir Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu, ketvirtasis – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos pažeidimu, o penktasis – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinės pastraipos pažeidimu 28

Dėl žalos komercinių interesų apsaugai 28

Dėl atskleidimą pateisinančio viršesnio viešojo intereso egzistavimo 30

– Dėl viršesnio viešojo intereso egzistavimo paraiškų dėl informacijos apie aplinką atveju 30

– Dėl informacijos, susijusios su teršalų išmetimu į aplinką, sąvokos, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalį 32

– Dėl įvairių esamų interesų palyginimo 34

b) Dėl antrojo ieškinio pagrindo, siejamo su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 6 dalių pažeidimu 35

Dėl pirmos dalies, siejamos su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalies pažeidimu 35

Dėl antros dalies, siejamos su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalies ir proporcingumo principo pažeidimu 36

4. Dėl antrojo ir trečiojo pagrindų, kurie siejami atitinkamai: antrasis – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalies pažeidimu, o trečiasis – su Orhuso konvencijos 4 straipsnio 1, 3 ir 4 dalių ir Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu, kiek tai susiję su paraiškos dėl informacijos 3 punktu 38

a) Dėl antrojo ieškinio pagrindo, siejamo su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalies pažeidimu 38

b) Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, siejamo su Orhuso konvencijos 4 straipsnio 1, 3 ir 4 dalių ir Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu 39

Dėl bylinėjimosi išlaidų 40